

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2012. gada 15. jūnijā (21.06)
(OR. en)**

11205/12

LIMITE

**PESC 716
RELEX 531
CONUN 84
COARM 136
FIN 425**

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsēkretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Iep. dok. Nr.:	17464/09 PESC 1746 RELEX 1211 CONUN 145 COARM 78 FIN 576
Temats:	Ierobežojošu pasākumu (sankciju) īstenošanas un izvērtēšanas pamatnostādnes ES kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā

Pielikumā pievienotas atjauninātas Ierobežojošu pasākumu (sankciju) īstenošanas un izvērtēšanas pamatnostādnes ES kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, ko 2012. gada 8. februārī, 28. februārī, 24. aprīlī, 29. maijā un 13. jūnijā apsprieda Ārlietu padomnieku darba grupa (sankcijas). Darba grupa vienojās par dokumentu 2012. gada 15. jūnijā, izmantojot klusēšanas procedūru.

**IEROBEŽOJOŠU PASĀKUMU (SANKCIJU)
ĪSTENOŠANAS UN IZVĒRTĒŠANAS PAMATNOSTĀDNES
ES KOPEJĀS ĀRPOLITIKAS UN DROŠĪBAS POLITIKAS JOMĀ**

I.	Ievads	4
II.	Principi	5
A.	<u>Mērķi</u>	5
B.	<u>Juridiski jautājumi</u>	6
C.	<u>Mērķtiecīgi pasākumi</u>	8
D.	<u>Saraksti ar personām un vienībām, pret kurām vērš pasākumus</u>	9
E.	<u>Izņēmumi</u>	12
F.	<u>Informācijas apmaiņa un ziņošanas prasības</u>	13
G.	<u>Ierobežojošo pasākumu termiņa beigas vai pārskatīšana</u>	14
H.	<u>ANO Drošības Padomes rezolūciju īstenošana</u>	16
I.	<u>Kompetences</u>	19
J.	<u>Jurisdikcija</u>	20
K.	<u>Prasību ievērošana</u>	20
L.	<u>Iesaiste un saziņa</u>	21

III. Tiesību akta aktu standarta formulējumi	22
A. <u>Definīcijas</u>	22
B. <u>Ieroču embargo</u>	24
C. <u>Ierobežojumi attiecībā uz iekšēju represiju nolūkos izmantojamu ekipējumu un citu īpašu importu un eksportu</u>	28
D. <u>Ieceļošanas ierobežojumi (vīzas vai ceļošanas aizliegums)</u>	30
E. <u>Finansiāli ierobežojumi</u>	33
F. <u>Klauzula par atbrīvošanu no atbildības</u>	38
G. <u>Klauzula par prasību nepiemērošanu</u>	39
H. <u>Jurisdikcija</u>	40
I. <u>Pārkāpumi</u>	40
J. <u>Termiņa beigas/pārskatīšana</u>	41
IV. Ierobežojošo pasākumu uzraudzība un izvērtēšana	42
I PIELIKUMS: Darba metožu ieteikumi ES autonomo sankciju izstrādei	44
II PIELIKUMS: Tāda ekipējuma saraksts, kuru varētu izmantot iekšējām represijām	55

I. Ievads

1. Eiropas Savienības plašā pieredze sagatavojot, īstenojot, pastiprinot un uzraugot ierobežojošus pasākumus (sankcijas) saistībā ar KĀDP ¹ ir parādījusi, ka būtu vēlams standartizēt īstenošanu un nostiprināt īstenošanas metodes. Šajās pamatnostādnēs ² ir apskatīti vairāki vispārīgi jautājumi un piedāvāts standarta formulējums un kopīgas definīcijas, ko varētu izmantot tiesību aktos, ar kuriem īsteno ierobežojošus pasākumus. Tajās tomēr nav apskatīts politiskais process, kurā sagatavo lēmumu, lai piemērotu vai atceltu tādus ierobežojošus pasākumus ³.

Galvenie pasākumi, kas veicami pirms Eiropas Savienības autonomo ierobežojošo pasākumu pieņemšanas, kā arī dažādi šajā procesā iesaistīto personu uzdevumi ir izklāstīti šā dokumenta I pielikumā – Darba metožu ieteikumi ES autonomo sankciju izstrādei ⁴.

Turklāt ES ir sagatavojusi dokumentu "Labākā ES prakse attiecībā uz finansiālu ierobežojošu pasākumu efektīvu ieviešanu" ⁵, kurā sniegti ieteikumi efektīvai ierobežojošu pasākumu īstenošanai saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

¹ Sarakstu ar spēkā esošajiem ierobežojošajiem pasākumiem skatīt EĀDD tīmekļa vietnē http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm

² Pirmo pamatnostādņu redakciju Padome pieņēma 2003. gada 8. decembrī (dok. 15579/03); atjauninātas redakcijas pieņēma 2005. gada 1. decembrī (dok. 15114/05) un 2009. gada 22. decembrī (dok. 17464/09).

³ Attiecībā uz politikas aspektiem jāatgādina, ka Padome 2004. gada 14. jūlijā pieņēma pamatprincipus par ierobežojošu pasākumu (sankciju) izmantošanu (dok. 10198/1/04). Dok. 18920/11.

⁵ Dok. 8666/1/2008 REV 1.

II. Principi

A. Mērķi

2. Saistībā ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku Padome var nolemt piemērot ierobežojošus pasākumus trešām valstīm, vienībām vai atsevišķām personām. Šiem pasākumiem ir jābūt saskaņā ar KĀDP mērķiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantā.
3. Konkrētus ierobežojošus pasākumus nosaka Padome, īstenojot rezolūcijas, ko pieņēmusi ANO Drošības padome saskaņā ar ANO Statūtu VII nodaļu. Gadījumos, kad būs noteikti pasākumi, ar kuriem īsteno ANO DP rezolūcijas, ES tiesību aktiem būs jāsasaskan ar šīm rezolūcijām. Tomēr ir skaidrs, ka ES var nolemt piemērot pasākumus, kas ir vēl stingrāki. Ja nav iespējams ierobežojošus pasākumus pieņemt ANO kontekstā, Eiropas Savienībai būtu jāmudina starptautiskā sabiedrība plašāk atbalstīt tās ierobežojošos pasākumus.
4. Vispārīgi runājot, ES piemēro ierobežojošus pasākumus, lai saskaņā ar Padomes KĀDP lēmumā izklāstītajiem mērķiem panāktu izmaiņas mērķa valsts, valsts daļas, valdības, vienību vai atsevišķu personu īstenotajā politikā vai darbībās. Attiecīgi ES pielāgos ierobežojošos pasākumus, ja būs konstatētas pārmaiņas attiecībā uz Padomes KĀDP lēmumā paredzētajiem mērķiem. Ja iespējams un ja tas ir saskaņā ar Eiropas Savienības vispārējo stratēģiju attiecībā uz šo trešo valsti, tiesību aktos, ar kuriem piemēro ierobežojošus pasākumus, var minēt stimulus, lai mudinātu veikt prasītās izmaiņas politikā vai darbībās. Būs svarīgi nodrošināt, lai ar šādiem stimuliem neveicinātu neatbilstību. ES un tās dalībvalstīm vajadzētu aktīvi un sistemātiski informēt par ES sankcijām, tostarp informējot konkrēto valsti un tās iedzīvotājus.

5. Katra pasākuma mērķis būtu jānosaka skaidri, un tam vajadzētu būt saskaņā ar Eiropas Savienības vispārējo stratēģiju attiecīgajā teritorijā. Gan vispārējā stratēģija, gan konkrētie mērķi būtu jāatgādina tā Padomes tiesību akta ievada punktos, ar kuru pasākumu piemēro. Ierobežojoši pasākumi nav ekonomiski motivēti. ES būtu jācenšas nodrošināt mērķu atbilstību plašākām ES/ANO un reģionālām politikas jomām un pasākumiem.
6. Tiesību aktus regulāri pārskatīs, lai izvērtētu pieņemto ierobežojošo pasākumu efektivitāti attiecībā uz uzstādītajiem mērķiem. Pārskatīšanu veiks attiecīgās Padomes darba grupas un komitejas, vajadzības gadījumā pamatojoties uz ES misiju vadītāju ziņojumiem.

B. Juridiski jautājumi

7. Kā jau minēts, Padome saistībā ar KĀDP piemēro ierobežojošus pasākumus. Vispirms Padome pieņem KĀDP lēmumu saskaņā ar LES 29. pantu. Šajā Padomes lēmumā paredzētos pasākumus īsteno ES vai valstu līmenī. Tādus pasākumus kā ieroču embargo vai ieceļošanas ierobežojumus tieši īsteno dalībvalstis, kurām ir juridiski saistoši rīkoties saskaņā ar Padomes KĀDP lēmumiem. Citus pasākumus, ar kuriem daļēji vai pilnīgi pārtrauc vai samazina ekonomiskās attiecības ar trešo valsti, tostarp pasākumus, ar kuriem iesaldē līdzekļus vai saimnieciskos resursus, īsteno ar regulu, ko Padome pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz kopēju priekšlikumu, kuru iesniedz Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisija saskaņā ar 215. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību. Par to ir jāinformē Eiropas Parlaments. Tādas regulas ir saistošas un tieši piemērojamas visā Eiropas Savienībā, un Eiropas Savienības Tiesa un Vispārējā tiesa Luksemburgā veic to pārskatīšanu tiesā. Tādu pārskatīšanu veic arī attiecībā uz Padomes KĀDP lēmumiem, ar kuriem paredz ierobežojošus pasākumus pret fiziskām un juridiskām personām.

8. Paredzot ierobežojošus pasākumus, tiem būtu jāizstrādā attiecīgais juridiskais konteksts. Tas – papildus attiecīgiem noteikumiem Līgumā par Eiropas Savienību un Līgumā par Eiropas Savienības darbību – var ietvert atsauces uz kādu attiecīgu ANO Drošības Padomes rezolūciju vai citām spēkā esošām starptautiskām tiesībām. Skaidrības un pārredzamības labad būtu jāpieliek pūles, lai šīs atsauces izklāstītu pēc iespējas pilnīgāk.
9. Ierobežojošos pasākumus vienmēr ir jāievieš un jāīsteno saskaņā ar starptautiskām tiesībām. Tiem ir jābūt atbilstīgiem cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, jo īpaši tiesībām uz taisnīgu tiesu un efektīvu tiesību aizsardzību. Piemērotajiem pasākumiem vienmēr ir jābūt samērīgiem ar to mērķi.
10. Kā jau minēts, izstrādājot ierobežojošos pasākumus, jo īpaši būtu jāņem vērā LES 6. panta 3. punktā paredzētais ES pienākums ievērot pamattiesības, kas garantētas Eiropas Cilvēktiesību konvencijā un kas kā Eiropas Savienības tiesību vispārējie principi ir atvasinātas no kopīgām dalībvalstu konstitucionālām tradīcijām.
11. Īstenojot ierobežojošos pasākumus, būtu jāievēro Eiropas Savienības un tās dalībvalstu starptautiskās saistības, jo īpaši PTO nolīgumi. Ja ar ierobežojošiem pasākumiem ietekmē preču vai pakalpojumu tirdzniecību ar trešām valstīm, piemēro Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (*GATT*) un Vispārējo vienošanos par pakalpojumu tirdzniecību (*GATS*). *GATT* vienošanās XXI pantā paredzēti importa un eksporta ierobežojumi, ko vai nu piemēro ieročiem un militāram ekipējumam vai īsteno saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos paredzētajiem pienākumiem, lai nodrošinātu starptautisku mieru un drošību. *GATS* vienošanās XIVa pantā paredzēts līdzīgs izņēmums. Tirdzniecību ierobežojošiem noteikumiem, kas neatbilst šīm kategorijām, jābūt saskaņā attiecīgi ar *GATT* XX pantā un *GATS* XIV pantā paredzētajiem nosacījumiem, kas dažos gadījumos varētu būt pretrunā PTO noteikumiem.

12. Ja ES pasākumi ir pretrunā Eiropas Savienības vai to dalībvalstu starptautiskām saistībām, lai risinātu šādas pretrunas, varētu būt vajadzīgs izstrādāt kopēju pieeju.

C. Mērķtiecīgi pasākumi

13. Ar pasākumiem būtu jāvēršas pret tiem, kas identificēti kā atbildīgie par politiku vai darbībām, kuras izraisījušas ES lēmumu piemērot ierobežojošus pasākumus, un tiem, kas gūst labumu no minētās politikas vai darbībām vai tās atbalsta. Šādi mērķtiecīgi pasākumi ir efektīvāki par vispārīgi piemērotiem pasākumiem un samazina nevēlamas sekas tiem, kas nav atbildīgi par tādu politiku un darbībām.
14. Pasākumi, ko izmanto konkrētā situācijā, atšķirsies atkarībā no ierobežojošo pasākumu mērķa un to iespējamās iedarbības minēto mērķus sasniegšanā konkrētos apstākļos, tādējādi atspoguļojot ES mērķtiecīgo un diferencēto pieeju. Tie *inter alia* ietver līdzekļu un saimniecības resursu iesaldēšanu, ieceļošanas ierobežojumus, ieroču embargo, tāda ekipējuma embargo, ko varētu izmantot iekšējām represijām, citus eksporta ierobežojumus, importa ierobežojumus un lidojumu aizliegumus. Tiek izmantots arī aizliegums sniegt finanšu pakalpojumus, tostarp saistībā ar aizliegumu eksportēt konkrētus produktus, kā arī investīciju aizliegums. Šajā sakarā ir izmantoti arī uz nozarēm attiecināti aizliegumi vai pasākumi, ar kuriem novērst ekipējuma, tehnoloģiju vai programmatūras ļaunprātīgu izmantošanu interneta vai citu saziņas veidu uzraudzībai un pārtveršanai.

D. Saraksti ar personām un vienībām, pret kurām vērš pasākumus

15. Izstrādājot sarakstus ar personām un vienībām, jāievēro pamattiesības, kas noteiktas Līgumā par Eiropas Savienību. Jo īpaši jānodrošina sarakstā iekļaujamo personu un vienību procesuālas tiesības pilnīgā saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas praksi *inter alia* attiecībā uz aizstāvības tiesībām un efektīvu tiesību aizsardzību.
16. Lēmumā par ierobežojošu pasākumu piemērošanu personai vai vienībai ir vajadzīgi skaidri, katram konkrētam gadījumam pielāgoti kritēriji, lai noteiktu, kuras personas vai vienības var ietvert sarakstā, un šos kritērijus vajadzētu piemērot arī to svītrotšanai no saraksta. Šos skaidros kritērijus izklāstīs KĀDP tiesību aktā. Tas jo īpaši attiecas uz līdzekļu vai saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumiem, gan tad, ja personas ir iekļautas sarakstā saistībā ar pasākumiem pret vienu vai vairākām trešām valstīm, gan arī tad, ja pasākumus piemēro tieši atsevišķām personām vai vienībām.
17. Priekšlikumiem par iekļaušanu sarakstā ir jāpievieno precīzi, atjaunoti un argumentējami lēmumu pamatojumi. Šā dokumenta I pielikumā ir iekļauti vairāki ieteikumi darba metodēm attiecībā uz autonomām ES sankcijām, un šajos ieteikumos ir ietverti arī tādi jautājumi kā paziņošana un informēšana par tiesībām paust savu viedokli, kā arī praktiski jautājumi saistībā ar iekļaušanu sarakstā un svītrotšanu no tā.
18. Ja ar Padomes KĀDP lēmumu paredz ierobežojošus pasākumus ne tikai pret atbildīgajiem par konkrētu politiku vai darbībām, bet arī pret to ģimenes locekļiem, tos principā nepiemēro bērniem līdz 18 gadu vecumam.

19. Personas, vienības vai organizācijas, pret kurām vērš finanšu sankcijas, būtu skaidri jāidentificē pielikumā, lai nodrošinātu to, ka sankciju darbības joma ir noteikta precīzi.
20. Identifikācijas informācija ir būtiska, lai nodrošinātu, ka ar mērķtiecīgiem pasākumiem neskar personas un vienības, pret kurām pasākumi nav vērsti, jo īpaši, lai palīdzētu privātajam sektoram īstenot šādus pasākumus. Nav iespēju pilnīgi novērst iespējamību, ka dažos gadījumos, ja identifikācijas pazīmes sakrītīs ar sarakstos iekļautu personu identifikācijas pazīmēm, kļūdaini var tikt iesaldēti kādas personas līdzekļi vai liegta piekļuve šiem līdzekļiem. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jā sagatavo procedūras, lai nodrošinātu to, ka to secinājumi par sūdzībām attiecībā uz kļūdaini noteiktu identitāti būtu konsekventi. Dokumentā "Labākā ES prakse attiecībā uz finansiālu ierobežojošu pasākumu efektīvu ieviešanu" ⁶ šajā sakarā ir sniegti daži ieteikumi.
21. Lai uzlabotu ierobežojošo pasākumu efektivitāti, identifikācijas brīdī vajadzētu būt pieejamam pēc iespējas plašākam īpašu identifikācijas pazīmju klāstam un, pieņemot ierobežojošos pasākumus, šīs pazīmes būtu jāpublicē. Identifikācijas informācija par indivīdiem un vienībām būtu iespējami sīkāk jāstandartizē. Attiecībā uz sarakstā ietvertām fiziskām personām informācijā būtu jācenšas iekļaut jo īpaši vārdus (ja iespējams – arī oriģinālvalodā) kopā ar atbilstīgu transliterāciju, kas dota ceļošanas dokumentos, vai arī tie ir transliterēti atbilstīgi Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) standartiem, pieņemtos vārdus, dzimumu, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību un pašreizējo adresi, identifikācijas dokumenta vai pases numuru. Attiecībā uz grupām, juridiskām personām vai vienībām informācijā būtu jācenšas iekļaut jo īpaši pilns nosaukums, galvenā darbības vieta, biroja reģistrācijas vieta, reģistrācijas datums un numurs. Paraugs ir dots šo pamatnostādņu pielikumā.

⁶ 8666/1/08 REV1.

22. ES visos gadījumos būtu jācenšas nodrošināt, ka identifikācijas informācija, ko sniedz brīdī, kad personu iekļauj sarakstā, ir pietiekami precīza, lai personu, pret ko vērš pasākumus, nešaubīgi identificētu. Pēc personas vai vienības iekļaušanas sarakstā būtu regulāri jāpārskata identifikācijas pazīmes, lai tās precizētu un paplašinātu, iesaistot visus, kas var palīdzēt šajā darbā, jo īpaši ES misiju vadītājus attiecīgās trešās valstīs, dalībvalstu kompetentās iestādes, aģentūras un finanšu iestādes. Sarakstu atjauninājumus ar papildu identifikācijas informāciju pieņems, kā tas paredzēts pamataktā.
23. Attiecībā uz pasākumiem, ar kuriem nosaka ceļošanas ierobežojumus, par datu ievadišanu *SIS* ir atbildīga tā dalībvalsts, kas ir ES Padomes prezidentvalsts laikā, kad tiek pieņemts akts, kurā ietverti saraksti. Ja šī dalībvalsts nevar ievadīt datus *SIS*, jo tai nav piekļuves *SIS* vai arī tā nepiedalās minētajā Šengenas *acquis* daļā, dati ir jāievada dalībvalstij, kuras prezidentūra ir nākamajā pusgadā. Dalībvalsts, kura ir ievadījusi brīdinājumu, ir atbildīga par to. Tā konkrēti ir atbildīga par visiem vajadzīgajiem atjauninājumiem, labojumiem un/vai svītrojumiem ⁷.
24. Lai privātajam sektoram palīdzētu īstenot finansiālus ierobežojumus, Komisija 2004. gada jūnijā atklāja tīmekļa vietni, kurā *inter alia* sniedz to personu un vienību konsolidētu sarakstu, kurām piemēro finansiālas sankcijas, kā arī pārskatu par spēkā esošiem ierobežojošiem pasākumiem ⁸.

⁷ Skatīt dokumentu 8666/08.

⁸ http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm.

E. Izņēmumi

25. Ir svarīgi, lai tiesību aktos par finansiāliem ierobežojumiem, ieceļošanas ierobežojumiem un citiem ierobežojošiem pasākumiem būtu paredzēti pienācīgi izņēmumi, lai saistībā ar dažādiem paredzētajiem ierobežojošiem pasākumiem ņemtu vērā attiecīgo personu pamatvajadzības, maksu par juridiskiem pakalpojumiem, ārkārtas izdevumus vai – attiecīgā gadījumā – humānās vajadzības vai starptautiskas saistības, tostarp starptautisku organizāciju vai EDSO uzņēmējvalsts pienākumus.
26. Kompetentajām iestādēm izņēmumi būtu jāparedz, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, kas tām ļautu novērtēt visas attiecīgās intereses un paredzēt nosacījumus, lai ar izņēmumiem nekaitētu ierobežojošā pasākuma mērķim vai neapietu to. Šie izņēmumi būtu jāparedz, pamatojoties uz attiecīgiem tiesību aktiem. Ja ir pamats noteikt izņēmumu vienam ierobežojošam pasākumam (piemēram, finansiāliem ierobežojumiem), tas automātiski nenozīmē to, ka nosaka izņēmumu citam pasākumam (piemēram, ieceļošanas ierobežojumiem), kas ietekmē attiecīgo personu vai vienību (sk. III iedaļu: A, D un E).
27. Ja izņēmuma piešķiršanas lūgums par līdzekļu un saimniecisko resursu atbloķēšanu vai pieejamību attiecas uz darbību, kas ir aizliegta saskaņā ar attiecīgo tiesību aktu (un uz to neattiecas iepriekšēja līgumu klauzula vai līdzīgs noteikums par izņēmumu), kompetentajai iestādei nebūtu jāpiešķir izņēmums. To piemēro arī gadījumos, kad ar attiecīgo noteikumu par izņēmumu tieši neparedz noraidījumu šādas situācijās.

28. Ja izņēmuma kārtā līdzekļus vai saimnieciskos resursus var darīt pieejamus, lai persona, vienība vai struktūra, pret ko vērš pasākumus, varētu pildīt saistības, kas tai radušās iepriekš noslēgta līguma rezultātā (standarta formulējumu skatīt 86. punktā), tad šāds izņēmums gadījumos, kad aktīvu iesaldēšana attiecas uz kredītiestādes vai finanšu iestādes līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem, ietver to, ka attiecīgajā kredītiestādē vai finanšu iestādē tiek darīti pieejami to personu vai vienību kontos esošie līdzekļi, uz kurām neattiecina pasākumus, ja konti ir bijuši atvērti pirms datuma, kad pret attiecīgo vienību sāka piemērot pasākumus. Kompetentajām iestādēm šajā gadījumā vajadzētu piemērot attiecīgus nosacījumus, ar ko nodrošināt, lai kontus neturpinātu izmantot ierastajām darbībām.

F. Informācijas apmaiņa un ziņošanas prasības

29. Attiecībā uz ierobežojošo pasākumu īstenošanu un piemērošanu dalībvalstu kompetentām iestādēm un Komisijai katrai ir savi īpaši uzdevumi. Lai nodrošinātu šo pasākumu saskaņotu piemērošanu, tostarp attiecībā uz piešķirtajiem izņēmumiem, ir ļoti svarīgi, lai informācijas apmaiņa starp visām attiecīgām pusēm noritētu saskaņā ar visiem KĀDP lēmumiem un regulām. ES tiesību aktos būtu jāparedz šāda informācijas apmaiņa. Dalībvalstis tiek aicinātas paziņot EĀDD un Komisijai datus, ko tās apkopojušas saistībā ar šo izņēmumu piemērošanu, lai uzlabotu minēto identifikācijas pazīmju kvalitāti.
30. Ja regulā, ar ko īsteno ierobežojošos pasākumus, ir paredzēts, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāveic īpaši uzdevumi, tās iestādes, ko katra dalībvalsts noteikusi par kompetentām, ir vai nu minētas regulas pielikumā vai netieši norādītas, regulas pielikumā iekļaujot katras dalībvalsts tīmekļa vietni, kurā gūstama informācija par tās attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

G. Ierobežojošo pasākumu termiņa beigas vai pārskatīšana⁹

31. Ņemot vērā katra pasākuma īpašo mērķi un visus pārējos attiecīgos apsvērumus, Padomei būtu regulāri jāpārskata situācija un ikreiz, kad politiskie apstākļi ir mainījušies, jāparedz īpaša pārskatīšana.
32. Attiecīgas Padomes darba sagatavošanas struktūras, kam vajadzības gadījumā palīdz EĀDD, Komisija un misiju vadītāji, veic regulāru sankciju režīmu izvērtējumu, kas saskaņā ar notikumu pavērsieniem ļautu attiecīgi pielāgot pasākumus attiecībā uz konkrētiem mērķiem un attiecīgo pasākumu efektivitāti.
33. Kad tas atzīts par vajadzīgu, tiesību aktā var paredzēt īpašus kritērijus, kas jāizpilda, lai atceltu ierobežojošos pasākumus, taču parasti pietiek ar pienācīgu pasākuma īpašā mērķa definīciju.
34. Ja pasākuma kritēriji nav izpildīti vai īpašais mērķis nav sasniegts, ierobežojošais pasākums būtu jāturpina, izņemot gadījumus, kad Padome pieņem citu lēmumu. Tādēļ KĀDP tiesību aktā atkarībā no tā, kādu lēmumu pieņēmusi Padome, būtu jāparedz vai nu termiņš, vai pārskatīšanas klauzula, lai nodrošinātu, ka pēc piemērota laika pārrunā vajadzību atjaunot ierobežojošos pasākumus. Lēmumu par termiņu vai pārskatīšanas datumu varētu pieņemt, ņemot vērā attiecīgos faktus un apsvērumus (piemēram, nākamo vēlēšanu vai miera sarunu datumus, kas varētu mainīt politisko stāvokli).

⁹ Šīs iedaļas punkti galvenokārt attiecas uz autonomām ES sankcijām. Attiecībā uz ANO sankcijām skatīt H iedaļu, jo īpaši 42. punktu.

35. Ja KĀDP tiesību aktā ir paredzēts ierobežojošā pasākuma termiņš, Padomei būtu jāvienojas par tā atjaunošanu. Lai ierobežojošie pasākumi būtu efektīvi, tie būtu jāatceļ tad, kad ir sasniegti ar tiem paredzētie mērķi. Laika ierobežojums tādējādi būtu iespēja atkal atgriezties pie ierobežojošā pasākuma un izvērtēt, vai ir sasniegti tā mērķi.
36. Ja KĀDP tiesību aktā ir paredzēts termiņš, parasti būtu jāizvairās termiņu paredzēt arī regulā, ar kuru īsteno KĀDP tiesību aktu:
- tā kā KĀDP aktu īsteno ar regulām, tās jāatceļ, ja KĀDP tiesību akts vairs nav spēkā ¹⁰. Regulas būtu jāatceļ tajā pašā brīdī, kad beidzas KĀDP tiesību akta darbība, vai arī tūlīt pēc tam. Ja – ārkārtas gadījumos – regulas jāatceļ ar atpakaļejošu spēku, ir vēlams, lai šo laikposmu paredzētu pēc iespējas īsāku;
 - ja ar nākamo KĀDP tiesību aktu atjauno pasākumu, būtu jāizvairās no regulas termiņa grozīšanas vai jaunas regulas pieņemšanas, kurā būtu tie paši juridiskie noteikumi, jo tas būtu tikai lieks administratīvais slogs. Īpaši, ja pēdējā brīdī pieņem lēmumu par atjaunošanu, var būt laikposms, kurā pasākumi nav spēkā, jo nav grozīta vai pieņemta regula.

¹⁰ Skatīt 215. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību.

37. Tāpēc vēlams, lai regulas būtu spēkā līdz to atcelšanai. Skaidrības un pārredzamības labad, ja KĀDP lēmumi vai regulas ir grozītas vismaz trīs reizes ¹¹, būtu jāapsver konsolidētas versijas pieņemšana ¹².

H. ANO Drošības Padomes rezolūciju īstenošana

Jauni pasākumi

38. ANO Statūtos Drošības padomei ir piešķirtas pilnvaras pieņemt lēmumus par visām ANO dalībvalstīm saistošiem ¹³ ierobežojošiem pasākumiem, lai uzturētu vai atjaunotu starptautisko mieru un drošību. Ir svarīgi, lai ES īstenotu šādus ANO ierobežojošus pasākumus, cik ātri vien iespējams. Ātra rīcība ir jo īpaši svarīga līdzekļu iesaldēšanas gadījumos, ja līdzekļus var pārvietot ātri. Šādos gadījumos katra dalībvalsts varētu apsvērt iespēju attiecībā uz finanšu pasākumiem piemērot valsts pagaidu pasākumus. ES būtu jāuzstāda mērķis nekavējoties pieņemt īstenošanai vajadzīgos tiesību aktus, vēlākais, 30 dienās pēc ANO DP rezolūcijas pieņemšanas. Gadījumos, kad jāatjaunina saraksti ar personām vai vienībām, pret kurām vērš pasākumus, lai ņemtu vērā atjauninātus ANO sarakstus, nepieciešamos ES tiesību aktu grozījumus būtu jāpieņem pēc iespējas drīzāk.

¹¹ Publikāciju birojs *Oficiālajā Vēstnesī* regulāri publicē ES pamataktu, tostarp aktu par ierobežojošiem pasākumiem, konsolidētas versijas, un tām var piekļūt ar *EUR-Lex* starpniecību. Tās izstrādātas kā dokumentācijas instruments, un tām nav juridiska spēka. Jāpiezīmē, ka grozošo tiesību aktu apsvērumi konsolidētajās versijās parasti nav iekļauti.

¹² Ar konsolidēta teksta pieņemšanu tiktu atjaunots termiņš akta juridiskai apstrīdēšanai.

¹³ Skatīt ANO Statūtu 25. pantu un VII nodaļu.

39. ES dalībvalstis, kas ir ANO Drošības padomē, mēģinās nodrošināt, lai, risinot sarunas par attiecīgo ANO Drošības padomes rezolūciju, saskaņā ar LES 34. pantu pēc iespējas lielākā mērā un neskarot to saistības saskaņā ar ANO Statūtiem, tiktu ņemtas vērā ES intereses un īstenošanas vajadzības.
40. Saskaņā ar pašreizējo likumdošanas procedūru KĀDP tiesību akts un Padomes regula, ar ko to īsteno, ir jāpieņem, balstoties uz Līgumu par Eiropas Savienības darbību un pamatojoties uz Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopīgi iesniegtu priekšlikumu.
41. Lai tūlīt pēc ANO Drošības padomes rezolūciju pieņemšanas iesniegtu KĀDP tiesību aktu projektus un kopīgus Augstā pārstāvja un Komisijas priekšlikumus Padomes regulām, ir būtiski pēc iespējas agrāk apmainīties ar informāciju par Drošības padomes rezolūcijām. Šādai pieejai vajadzētu dot Padomei iespēju bez nevajadzīgas kavēšanās pieņemt KĀDP tiesību aktu un regulu vienlaicīgi vai arī minimālu laika atstarpi starp abiem tiesību aktiem.
42. Tiesību aktu standarta formulējums veicinās ātrāku ANO ierobežojošo pasākumu īstenošanu. Ja ES īsteno ANO ierobežojošos pasākumus, standarta formulējuma un kopēju definīciju izmantošana jāpielāgo ANO DP rezolūcijai.
43. Lai regulāri nodrošinātu ES misijas Ņujorkā ar informāciju par problēmām saistībā ar ANO ierobežojošo pasākumu īstenošanu Eiropas Savienībā, piezīmes par atsauksmēm iesniegs ES misijām, kuras sanāk 34. panta koordinācijas sanāksmēs Ņujorkā. Būtu jārosina regulārs dialogs starp ES misijām Briselē un Ņujorkā un ES un ANO iestādēm, tostarp rīkojot kopīgus seminārus, lai uzlabotu izpratni par attiecīgajiem jautājumiem. Šajā sakarā ir svarīgi ES misijām Briselē nosūtīt ziņojumus no Ņujorkā notikušajām 34. panta koordinācijas sanāksmēm par sankcijām.

44. Ņemot vērā to, ka ANO Drošības padomes rezolūcijas ir saistošas, lai ANO pasākumus īstenotu efektīvi, ir vajadzīga tūlītēja likumdošanas darbība. Iespējama īpaša situācija, kad Drošības padome lemj par pasākumiem, kuri beidzas noteiktā datumā. Tādā situācijā nav piemēroti noteikt termiņu ES tiesību aktā, jo Drošības padome, visticamāk, atjaunos pasākumus tieši pirms to termiņa beigām. Tomēr būtu jānorāda, ka pasākumus attiecīgā gadījumā grozīs vai atcels saskaņā ar Drošības padomes lēmumiem.

Pasākumu izbeigšana vai atcelšana

45. Gadījumos, kad ES piemēro ierobežojošus pasākumus, vienīgi īstenojot Drošības padomes rezolūcijas, nav lietderīgi, ka tiesību akti, ar kuriem īsteno ierobežojošus pasākumus, paliek spēkā, ja Drošības padome ir pieņēmusi lēmumu, ka pasākumi būtu jāatceļ, tāpēc ierobežojoši pasākumi būtu jāatceļ pēc iespējas drīz.

Izņēmumi

46. ANO DP rezolūcijas, kas attiecas uz VII nodaļu, ir obligātas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām. Tāpēc gadījumā, ja par ES īstenotajiem ierobežojošiem pasākumiem Drošības padome lemj ar rezolūcijas palīdzību, izņēmumus iekļaut būs iespējams vienīgi tad, ja tie ir saskaņā ar rezolūciju. Šajā sakarā 38. punkts jāņem vērā arī attiecībā uz izņēmumiem, kas paredzēti humānu apsvērumu dēļ, lai apmierinātu to personu pamatvajadzības, pret kurām vērsti pasākumi.

Ziņojumu sagatavošana

47. Gadījumos, ja ANO Drošības padomes rezolūcijās paredzēts pienākums ziņot, Apvienoto Nāciju Organizācijai varētu iesniegt kopēju ES ziņojumu arī par pasākumiem, kurus veic ES mērogā. Šādos gadījumos valstu un kopējie ziņojumi būtu papildinoši.

I. Kompetences

48. KĀDP tiesību akta nolūks ir noteikt, kādus ierobežojošus pasākumus uzskata par vajadzīgiem, lai panāktu tā mērķu izpildi un nodrošinātu pamatu Eiropas Savienības rīcībai, ar ko pārtrauc vai samazina ekonomiskās vai finansiālās attiecības ar attiecīgo trešo valsti.

Eiropas Savienība, pamatojoties uz 215. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību, ar regulas palīdzību var pieņemt tiesību aktu īstenošanas pasākumus. Gadījumos, ja Eiropas Savienībai nav kompetences, tas ir katras dalībvalsts ziņā – pieņemt vajadzīgos tiesību aktus vai īstenošanas pasākumus.

49. Ja apsver ierobežojošus pasākumus, katrā atsevišķā gadījumā jāizvērtē Eiropas Savienības kompetence, ņemot vērā to, ka Līgumi piešķir pilnvaras Eiropas Savienībai. Prakse ir tāda – Padome KĀDP tiesību aktā norāda – "lai īstenotu konkrētus pasākumus, ir vajadzīga turpmāka Savienības rīcība" –, dodot iespēju Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijai ierosināt regulu, ar ko īsteno pasākumus, kas ietilpst Eiropas Savienības kompetencē. Ja vajadzīga precizitāte, lai nodrošinātu, ka visi pasākumi tiek īstenoti laikus, KĀDP tiesību aktā būtu skaidri jānorāda, kādā veidā īstenos katru pasākumu vai pasākuma daļu.
50. Gadījumos, kad Eiropas Savienībai ir vajadzīgā kompetence, lai pieņemtu regulu, ar kuru īsteno ierobežojošos pasākumus, tā paredz, ka dalībvalstīm ir jāpieņem noteikumi attiecībā uz sodiem, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to īstenošanu.

J. Jurisdikcija

51. ES ierobežojošie pasākumi būtu jāpiemēro vienīgi tādās situācijās, kurās pastāv saikne ar ES. Šādas situācijas, kā izklāstīts šā dokumenta 88. punktā, attiecas uz Eiropas Savienības teritoriju, dalībvalstu gaisa kuģiem vai kuģiem, dalībvalstu valstspiederīgajiem, uzņēmumiem vai citām vienībām, kas inkorporētas vai dibinātas saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem vai kas pilnībā vai daļēji veic jebkāda veida darījumdarbību Eiropas Savienībā.
52. ES atturēsies pieņemt tiesību aktus ar eksteritoriālu pielietojumu, kuri neatbilst starptautiskajām tiesībām. ES ir nosodījusi situācijas, kad eksteritoriāli piemēro trešo valstu tiesību aktus, ar kuriem īsteno ierobežojošus pasākumus nolūkā reglamentēt Eiropas Savienības dalībvalstu jurisdikcijā esošu fizisku un juridisku personu darbības, jo tāda rīcība ir starptautisko tiesību pārkāpums ¹⁴.

K. Prasību ievērošana

53. Dalībvalstīm būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu to, ka ierobežojošie pasākumi tiek īstenoti.
54. Vienība, kas ir inkorporēta kādā no ES dalībvalstīm, cita starpā nedrīkst aizlieguma apiešanai kā līdzekli izmantot tās kontrolē esošu uzņēmumu, arī tad ne, ja minētais uzņēmums nav inkorporēts kādā no ES dalībvalstīm, un nedrīkst dot tāda veida norādījumus.

¹⁴ Regula (EK) Nr. 2271/96 un Vienotā rīcība 96/668/KĀDP (1996. gada 22. novembris), ar ko paredz aizsardzību pret trešās valsts pieņemtu tiesību aktu eksteritoriālas piemērošanas sekām un no tiem izrietošām vai ar tiem pamatotām darbībām (OV L 309, 29.11.1996, 1. un 7. lpp.).

55. Tiek uzskatīts par lietderīgu, ja ES inkorporēta vienība attiecīgā gadījumā informē tās kontrolē esošos uzņēmumus par jauniem ES ierobežojošiem pasākumiem, lai šie pasākumi tiktu pilnībā ņemti vērā, veidojot uzņēmējdarbības politiku.

L. Iesaiste un saziņa

56. ES ierobežojošu pasākumu efektivitāte tiek pastiprināta, ja trešās valstis pieņem līdzīgus pasākumus. Tāpēc principā ir vēlams sankcijas pieņemt saistībā ar ANO. Gadījumos, kad tas nav iespējams, ES būtu jācenšas gūt pēc iespējas plašāku starptautiskās sabiedrības atbalstu, lai izdarītu spiedienu uz valsti, kurai piemēro pasākumus.
57. Pieņemot autonomas sankcijas, ES ar iesaistes palīdzību būtu aktīvi jāmeklē sadarbības iespējas un, ja iespējams, attiecīgām trešām valstīm būtu jāpieņem līdzīgi pasākumi, lai samazinātu aizstāšanas ietekmi un stiprinātu ierobežojošu pasākumu efektivitāti. Konkrēti kandidātvalstis būtu sistemātiski jāaicina saskaņot savus pasākumus ar pasākumiem, kurus nosaka ES. Papildus minētajam, konsultācijās ar galvenajiem partneriem būtu regulāri jāiekļauj vienotas un saskaņotas interpretācijas jautājums un efektīva ANO sankciju režīmu īstenošana. ES delegācijām būtu pilnībā jāiesaistās šajā procesā.
58. ES un tās dalībvalstīm būtu aktīvi un sistemātiski jāpaziņo par ES sankcijām, lai nodrošinātu, ka tās ir pamanāmas un ka tās neuztver nepareizi, jo īpaši – vietējie iedzīvotāji. Šāda saziņa arī nodrošinās to, ka pasākumiem būs pēc iespējas lielāka politiska ietekme. Kopējie vēstījumi būtu jāapspriež attiecīgajā ar konkrēto ģeogrāfisko apgabalu saistītajā darba grupā, par pasākumu tiesiskajām, tehniskajām un horizontālajām sekām konsultējoties ar Ārlietu padomnieku darba grupu.

III. Tiesību aktu standarta formulējumi

Šajā nodaļā izklāstītie standarta formulējumi būtu jāizmanto visos attiecīgos tiesību aktos, kas saistīti ar ES ierobežojošiem pasākumiem, izņemot gadījumus, kad jālieto atšķirīgs formulējums, lai pareizi īstenotu ANO Drošības padomes rezolūciju.

Attiecīgos gadījumos būtu jāpielāgo standarta noteikumi par izņēmumiem.

A. Definīcijas

ES ierobežojošos pasākumos piemēro šādas definīcijas. Turpmākas definīcijas izstrādās pēc vajadzības.

59. Termins "*tehniskā palīdzība*" ir ¹⁵:

jebkurš tehnisks atbalsts, kas saistīts ar remontu, izstrādi, ražošanu, montāžu, testēšanu, uzturēšanu vai jebkuru citu tehnisku pakalpojumu, un to var sniegt, piemēram, instrukciju, padomu, apmācības, darba zināšanu vai prasmju nodošanas vai konsultatīvu pakalpojumu veidā; tehniskā palīdzība ietver mutiskus palīdzības veidus.

¹⁵ Sal. – Vienotā rīcība 2000/401/KĀDP, (OV L 159, 30.6.2000, 216. lpp).

60. Gadu gaitā ir izdoti rīkojumi par līdzekļu iesaldēšanu, kā arī īstenoti aizliegumi sarakstos iekļautām personām un vienībām darīt pieejamus līdzekļus, pamatojoties uz šādām definīcijām:

"līdzekļi" ir jebkāda veida finanšu aktīvi un ieguvumi, tostarp, bet ne tikai:

- a) skaidra nauda, čeki, naudas prasījumi, vekseļi, maksājumu uzdevumi un citi maksāšanas līdzekļi;*
- b) noguldījumi finanšu iestādēs vai citās struktūrās, kontu atlikumi, parādi un parādu obligācijas;*
- c) publiski vai privāti tirgojami vērtspapīri un parāda instrumenti, tostarp akcijas un kapitāla daļas, vērtspapīru sertifikāti, obligācijas, parādzīmes, regulētā tirgū tirgotas garantijas, nenodrošinātas obligācijas un atvasināto instrumentu līgumi;*
- d) procenti, dividendes vai citi ienākumi no aktīviem, kā arī šo aktīvu uzkrātās vai radītās vērtības;*
- e) kredīti, tiesības veikt savstarpēju prasījumu dzēšanu, garantijas, saistību izpildes garantijas vai citas finanšu saistības;*
- f) kredītvēstules, konosamenti, pirkuma dokumenti;*
- g) dokumenti, kas apliecina līdzdalību fondos vai finanšu resursos;*

"līdzekļu iesaldēšana" ir liegums veikt jebkādu līdzekļu kustību, pārvedumus, grozījumus, izmantošanu, piekļūt tiem vai jebkādā veidā veikt tādas darbības ar līdzekļiem, kuru rezultātā jebkādā veidā mainītos to apjoms, summa, atrašanās vieta, īpašnieks, valdītājs, raksturīgās iezīmes, galamērķis vai rastos citas pārmaiņas, kas ļautu līdzekļus izmantot, tostarp veikt vērtspapīru portfeļa pārvaldību.

61. Padome ir izmantojusi šādas definīcijas attiecībā uz saimniecisko resursu iesaldēšanu, un tās varētu turpināt pēc vajadzības lietot ES tiesību aktos:

"saimnieciskie resursi" ir jebkāda veida – materiāli vai nemateriāli, kustami vai nekustami – aktīvi, kas nav līdzekļi, bet kurus var izmantot, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus;

"saimniecisko resursu iesaldēšana" ir liegums tos izmantot, lai iegūtu līdzekļus, preces vai pakalpojumus jebkādā veidā – ne tikai tos pārdodot, iznomājot vai ieķīlājot, bet arī citādi.

62. Termins "divējāda lietojuma preces" nozīmē:
preces, ietverot programmatūru un tehnoloģijas, kuras var izmantot gan civilām, gan militārām vajadzībām un pie kurām pieder visas preces, ko var izmantot gan ar sprādzienierīcēm nesaistītiem mērķiem, gan arī, lai jebkādā citā veidā palīdzētu ražot kodolieročus vai citas kodolsprādzienierīces ¹⁶.

B. Ieroču embargo

Ekipējums, uz kuru attiecas embargo

63. Nosakot ieroču embargo, vajadzīgs vienots ES režīms. 2008. gada 8. decembrī pieņemtajā Kopējā nostājā 2008/944/KĀDP ¹⁷ definēti kritēriji, ko dalībvalstis piemēro, attiecībā uz bruņojumu īstenojot eksporta kontroles politiku. Šajā nolūkā 2000. gadā vienojās par Kopējo militāro preču sarakstu ¹⁸. Ja vien nav norādīts citādi, ieroču embargo būtu jāinterpretē tā, lai tas attiektos vismaz uz visām tām precēm un tehnoloģiju, kas minētas ES Kopējā militāro preču sarakstā.
64. Kopējā militāro preču sarakstā nav iekļautas preces, kuras var izmantot gan civiliem, gan militāriem mērķiem. Šādu divējāda lietojuma preču eksportu kontrolē saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 428/2009 ¹⁹. Šajā regulā paredzēts, ka, pieņemot lēmumu par eksporta atļaujas izsniegšanu, dalībvalstis *inter alia* ņem vērā savus pienākumus saskaņā ar sankcijām, kas noteiktas ar Padomes pieņemtu tiesību aktu vai ar EDSO lēmumu, vai ar saistošu Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūciju.

¹⁶ Sal. – Padomes Regulas (EK) Nr. 428/2009 (2009. gada 5. maijs) 2. panta 1. punkts (OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.).

¹⁷ OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

¹⁸ Saraksts, kas pievienots 2000. gada 13. jūnija Padomes paziņojumam, ko izdeva saistībā ar to, ka tika pieņemts Kopējais tādu militāro preču saraksts, uz kurām attiecas Eiropas Savienības Ieroču eksporta rīcības kodekss, OV C 191, 2000. gada 8. jūlijs. Atjaunināta saraksta versija, kuru Padome pieņēma 2012. gada 27. februārī, publicēta OV C 85, 22.3.2012., 1. lpp.

¹⁹ OV L 134, 2009. gada 29. maijs, 1. lpp.

Atbilstīgi savai būtībai (divējāds lietojums) zināmam skaitam sarakstā iekļauto preču ir pilnīgi likumīgi pielietojumi, piem., kriptogrāfijas izstrādājumi, kādus izmanto bankās, iekārtas, kuras var izmantot slimnīcās, rūpnīcās, universitātēs, piekrastes naftas ieguves vietās. Tādējādi pilnīgam aizliegumam varētu būt tādas sekas, kas ievērojami pārsniegtu sākotnējo mērķi un būtu pilnīgi neadekvātas. Tādēļ vairumā gadījumu divējāda lietojuma preču eksporta aizliegums, tostarp gadījumos, kad tās paredzēts izmantot civiliem mērķiem, būtu nesamērīgs, ja vien, to piemērojot, nepievienotu precizējumus un neparedzētu atbilstīgus izņēmumus (sniedzot pierādījumus par mērķu likumību).

Ja tomēr šādu preču embargo uzskata par piemērotu, tiesību aktā būtu jāsniedz atsauce uz kopējo divējāda lietojuma preču sarakstu, kas pievienots Regulai (EK) Nr. 428/2009.

65. Standarta formulējums noteikumam, ar kuru paredz ieroču embargo, varētu būt šāds:

"Dalībvalstu valstspiederīgajiem vai no dalībvalstu teritorijām, vai izmantojot kuģus, kuri kuģo ar dalībvalstu karogu, vai dalībvalstu gaisa kuģus, ir aizliegts pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt uz (valsti) bruņojumu un ar to saistītus visa veida materiālus, tostarp ieročus un munīciju, militāros transportlīdzekļus un ekipējumu, paramilitāro ekipējumu un visa minētā rezerves daļas, neatkarīgi no tā, vai to izcelsme ir attiecīgo dalībvalstu teritorijās."

Tehniskā palīdzība un citi pakalpojumi, kas saistīti ar militārām darbībām

66. Nosakot autonomu ES ieroču embargo, tostarp attiecībā uz ieročiem un munīciju, militāriem transportlīdzekļiem un ekipējumu, paramilitāro ekipējumu un visa minētā rezerves daļām, parasti būtu jānosaka arī aizliegums sniegt tehnisku palīdzību, kas saistīta ar šādu ekipējumu. Papildus tam ieroču embargo varētu pastiprināt, paredzot aizliegumu finansēt vai sniegt finansiālu palīdzību saistībā ar bruņojuma eksportu.

67. Standarta formulējums pantam varētu būt šāds:

CD + Reg.

"Ir aizliegts:

- a) tieši vai netieši jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai (valstī) vai izmantošanai (valstī) sniegt tehnisko palīdzību, starpniecības pakalpojumus²⁰ un citus pakalpojumus, kas saistīti ar militārām darbībām un ar bruņojuma un ar to saistītu visa veida materiālu, tostarp ieroču un munīcijas, militāro transportlīdzekļu un ekipējuma, paramilitārā ekipējuma un visa minētā rezerves daļu, piegādi, ražošanu, apkopi un izmantošanu;*
- b) tieši vai netieši jebkurai personai, vienībai vai struktūrai (valstī) vai izmantošanai (valstī) sniegt finansējumu vai finansiālo palīdzību saistībā ar militārām darbībām, jo īpaši dotācijas, aizdevumus un eksporta kredītu apdrošināšanu, kā arī apdrošināšanu un pārapirošināšanu bruņojuma un saistītu materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, vai saistītas tehniskas palīdzības, starpniecības pakalpojumu vai citu pakalpojumu sniegšanai;*
- c) apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis ir apiet a) vai b) punktā minētos aizliegumus vai kuru rezultātā šie aizliegumi tiek apietī".*

Izņēmumi

68. Var būt piemēroti atļaut izņēmumus bruņojuma un saistītu materiālu eksportam humānos nolūkos, piemēram, pēckonflikta rajonos dažu veidu kontrolei pakļauts ekipējums var dot ievērojamu ieguldījumu civiliedzīvotāju drošībā un ekonomikas atjaunošanā. Šie izņēmumi parasti būtu jāpiemēro tikai militāram ekipējumam, kas nav nāvējošs, un personīgai lietošanai paredzētu aizsargtērpu eksportam. Šāds ekipējums pēc vajadzības var ietvert atmiņēšanas ekipējumu un materiālus, kas paredzēti institucionālai attīstībai.

²⁰ Padomes Kopējā nostāja 2003/468/KĀDP (2003. gada 23. jūnijs) par ieroču tirdzniecības starpniecības kontroli (OV L 156, 25.6.2003., 79. lpp.).

69. Ir vēlams, lai izņēmumus tāda militārā ekipējuma eksportam, kurš nav nāvējošs, tāpat kā citus izņēmumus, aplūkotu katrā gadījumā atsevišķi, pilnībā ņemot vērā Rīcības kodeksā un citos ES dokumentos un tiesību aktos izklāstītos kritērijus. Dalībvalstis pieprasīs atbilstīgu nodrošinājumu pret šāda eksporta ļaunprātīgu izmantošanu un attiecīgā gadījumā paredzēs pasākumus ekipējuma atpakaļnodešanai.
70. Standarta formulējums noteikumam par izņēmumiem attiecībā uz aizliegumiem eksportēt bruņojumu un ar to saistīto ekipējumu varētu būt šāds:

"1. ... pantu nepiemēro:

- a) tāda militārā ekipējuma pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kas nav nāvējošs un kas paredzēts vienīgi humāniem vai aizsardzības mērķiem vai ANO un ES iestāžu veidošanas programmām, vai ES un ANO krīzes pārvarēšanas operācijām;*
- b) tāda atmīnēšanas ekipējuma un materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kas paredzēts izmantošanai atmīnēšanas operācijās;*
- c) finansējuma vai finansiālas palīdzības sniegšanai saistībā ar šādu ekipējumu vai šādām programmām un operācijām;*
- d) tehniskās palīdzības sniegšanai saistībā ar šādu ekipējumu vai šādām programmām un operācijām,*

ar nosacījumu, ka šādu eksportu iepriekš ir apstiprinājusi (kompetentā iestāde)."

71. Gadījumos, kad ANO vai ES iestāžu veidošanas programmām vai ES vai ANO krīzes pārvarēšanas operācijām varētu būt vajadzīgs arī nāvējoša ekipējuma eksports, minētais noteikums būtu jāpapildina, a) ievilkumā pievienojot formulējumu *"un materiāliem, kas paredzēti ..."*.

Vajadzības gadījumā a) ievilkumā izņēmumam var pievienot iestāžu veidošanas programmas un krīzes pārvarēšanas operācijas, kuras īsteno reģionālas un apakšreģionālas organizācijas.

Attiecībā uz ANO iestāžu veidošanas programmām šādu materiālu pārdošana, piegāde, nodošana vai eksports varētu būt atkarīgs no attiecīgās ANO Sankciju komitejas apstiprinājuma.

72. Standarta formulējums noteikumam par aizsargapģērbu varētu būt šāds:

"... pantu nepiemēro aizsargapģērbam, tostarp pretšķembu vestēm un militārajām ķiverēm, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas personāls, ES vai tās dalībvalstu personāls, plašsaziņas līdzekļu un humāno un attīstības misiju darbinieki, kā arī saistītais personāls uz laiku eksportē uz (valsti) tikai savai personīgajai lietošanai."

- C. Ierobežojumi attiecībā uz iekšēju represiju nolūkos izmantojamu ekipējumu un citu īpašu importu vai eksportu

73. Ja ierobežojošus pasākumus piemēro iekšējas represijas politikas dēļ, atbilstīgs ir aizliegums eksportēt konkrētu ekipējumu un nodrošināt saistītus pakalpojumus, piemēram, apkopi un remontu. Pieņemot lēmumus par embargo tādu preču eksportam, kuras varētu izmantot iekšējām represijām, ES tiesību aktos varētu ietvert atsauces uz pieņemtu sarakstu vai izmantot to. Pielikumā ir pievienots saraksts, kurā, ja Padome pieņem attiecīgu lēmumu, definēta konkrētu eksporta ierobežojumu darbības joma ekipējumam, ko varētu izmantot iekšējām represijām ²¹.

²¹ Šajā sarakstā iekļautas preces, kuras varētu izmantot iekšējām represijām un kuras ir ļoti tuvas ES Kopējā militāro preču sarakstā minētajām precēm; tajā nav iekļautas preces, kuras minētas ES Kopējā militāro preču sarakstā; tajā nav iekļautas preces, kuras kontrolē ar Regulu (EK) Nr. 1236/2005 ("Regula pret spīdzināšanu"). Attiecībā uz problēmām, kā noteikt adekvātu robežu starp kontrolētu ekipējumu un ekipējumu, ko parasti lieto standarta patēriņa vai izklaides darbībām, šajā sarakstā nav iekļautas preces, kas varētu būt piederīgas standarta patēriņa vai izklaides darbībām.

74. Standarta formulējums ierobežojumiem attiecībā uz ekipējumu, ko izmanto iekšējām represijām, varētu būt šāds:

"Ir aizliegts:

- a) tieši vai netieši pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai [valsts nosaukums] vai izmantošanai [valsts nosaukums] ekipējumu, ko varētu izmantot iekšējām represijām, kā tas uzskaitīts I pielikumā, neatkarīgi no tā, vai šāda ekipējuma izcelsme ir Savienībā vai nē;*
- b) tieši vai netieši sniegt tehnisku palīdzību saistībā ar a) punktā minēto ekipējumu jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai [valsts nosaukums], vai izmantošanai [valsts nosaukums];*
- c) tieši vai netieši piešķirt finansējumu vai finansiālo palīdzību, kas saistīta ar a) punktā minēto ekipējumu, jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai [valsts nosaukums] vai izmantošanai [valsts nosaukums];*
- d) apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis ir apiet a), b) vai c) punktā minētos aizliegumus vai kuru rezultātā šie aizliegumi tiek apieti.*

75. Var atzīt par vajadzīgu piemērot ierobežojošus pasākumus, lai nepieļautu tāda ekipējuma, tehnoloģiju vai programmatūras ļaunprātīgu izmantošanu, kuras paredzētas, lai pārraudzītu vai pārtvertu saziņu internetā vai citos sakaru līdzekļos.

76. ES sistēmā ir izstrādāti citi saraksti, piemēram, naftas un naftas izstrādājumu saraksts ²². Turpmāki saraksti, kuros definēta konkrētu eksporta vai importa kontroles režīmu darbības joma, var sniegt vērtīgu atsauci par konkrētiem eksporta vai importa aizliegumiem, ja uzskata, ka attiecībā uz konkrētu valsti ir jāaizliedz visu konkrētas, kontrolei pakļaujamās kategorijas preču tirdzniecība, lai sasniegtu KĀDP mērķus. Sarakstus ar precēm, kurām piemēro īpašu eksporta/importa aizliegumu, attiecīgā gadījumā varētu aprakstīt, ņemot vērā aprakstus, kas doti Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87. Ja tas nav iespējams un nav piemēroti, preces varētu aprakstīt tādējādi, lai ļautu tās salīdzināt ar aprakstiem, kas izmantoti Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87.
77. Šādu pasākumu izņēmumiem vajadzētu būt pietiekamiem, lai attiecīgā gadījumā atļautu humānas darbības un pilnībā ņemtu vērā ierobežojošo pasākumu mērķi.

D. Ieceļošanas ierobežojumi (vīzas vai ceļošanas aizliegums)

78. Vairākos KĀDP tiesību aktos ir paredzēts aizliegums ieceļot konkrētiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kas minēti attiecīgā tiesību akta pielikumā.
79. Regulā (EK) Nr. 539/2001 uzskaitītas trešās valstis, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī tās trešās valstis, kuru valstspiederīgie ir atbrīvoti no šīs prasības ²³. KĀDP lēmumos norādīto trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas ceļošanas aizliegums un kuriem vajadzīga vīza, lai ieceļotu ES, vīzu neizsniegs, ja viņi iesniegs pieteikumu vīzas saņemšanai. Viņiem katrā ziņā ir jāaizliedz ieceļot, ja viņi ierodas pie ārējās robežas. Ja prasības pēc vīzas nav, vai personai ir izsniegta ilgtermiņa vīza vai uzturēšanās atļauja, ieceļošanas ierobežojumiem var būt vajadzīga valsts rīcība ²⁴.

²² Skatīt Regulas (EK) Nr. 1705/1998 (OV L 215, 1.8.1998., 1. lpp.) I pielikumu.

²³ OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Šis saraksts ir vairākkārt grozīts.

²⁴ Pašlaik notiek diskusijas par elektroniska konsolidēta tādu personu saraksta izveidi, kurām ES piemēro ceļošanas aizliegumu.

80. Standarta formulējums pantam par vīzu/ceļošanas aizliegumu un ar tiem saistītiem izņēmumiem varētu būt šāds:

1. *"Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai liegtu pielikumā uzskaitītajām personām ieceļot to teritorijā vai šķērsot to (norādīt kritērijus/personu kategorijas, ja tie nav tekstā iepriekš precizēti).*
2. *Šā panta 1. punkts neuzliek par pienākumu dalībvalstij aizliegt saviem valstspiederīgajiem ieceļot tās teritorijā.*
3. *Šā panta 1. punkts neskar gadījumus, ja kādai dalībvalstij kādas saistības ir uzliktas ar starptautiskām tiesībām, konkrēti:*
 - i) *kā starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalstij;*
 - ii) *kā valstij, kurā tiek rīkota starptautiska konference, ko sasauca Apvienoto Nāciju Organizācija vai kas notiek tās aizbildnībā; vai*
 - iii) *saskaņā ar daudzpusēju nolīgumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti; vai*
 - iv) *saskaņā ar 1929. gada Samierināšanās Līgumu (Laterāna Pakts), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija.*
4. *Šā panta 3. punktu uzskata par piemērojamu arī gadījumos, ja kāda dalībvalsts ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) uzņēmējvalsts.*
5. *Padomi pienācīgi informē par visiem gadījumiem, kad dalībvalsts piešķir izņēmumu atbilstīgi 3. vai 4. punktam.*
6. *Dalībvalstis var piešķirt izņēmumus 1. punktā paredzētajiem pasākumiem, ja ceļošana ir attaisnojama steidzamu humānu iemeslu dēļ vai tāpēc, lai apmeklētu starpvaldību sanāksmes un sanāksmes, kuras atbalsta vai rīko Eiropas Savienība vai kuras rīko dalībvalsts, kas ir EDSO prezidentvalsts, ja tajās noris politiskais dialogs, ar ko tieši atbalsta ierobežojošo pasākumu politiskos mērķus, tostarp demokrātiju, cilvēktiesības un tiesiskumu (valstī).*

7. *Dalībvalsts, kas vēlas piešķirt 6. punktā minētos izņēmumus, par to rakstiski paziņo Padomei. Izņēmumu uzskata par piešķirtu, izņemot tad, ja viens vai vairāki Padomes locekļi rakstiski iebilst pret šādu rīcību divās darba dienās no dienas, kad saņemts paziņojums par ierosināto izņēmumu. Ja viens vai vairāki Padomes locekļi iebilst, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt piešķirt ierosināto izņēmumu.*
8. *Gadījumos, kad saskaņā ar 3., 4., 6. un 7. punktu dalībvalsts atļauj pielikumā uzskaitītajām personām ieceļot tās teritorijā vai šķērsot to, atļauju piešķir tikai tādām nolūkam, kādam tā ir paredzēta, un tikai attiecīgajām personām."*
81. Saprotams, ka gadījumā, ja kāda persona, kurai piemēro gan līdzekļu iesaldēšanu, gan ceļošanas aizliegumu, saņem dalībvalsts atļauju saskaņā ar iepriekš izklāstītā standarta panta 3., 4., 6., un 7. punktu, dalībvalstij nav pienākums konfiscēt līdzekļus, kuri ir šīs personas rīcībā un kuri tai ir lietderīgi vajadzīgi tā apmeklējuma mērķiem, kura dēļ tā saņēmusi atļauju.

E. Finansiāli ierobežojumi

82. Standarta formulējums līdzekļu iesaldēšanai ar juridiska teksta palīdzību, kas balstīts uz 215. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību, varētu būt šāds:

- "1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir [atsevišķu (valsts) valdības locekļu un] jebkuru [ar tiem saistītu] ²⁵ X pielikumā uzskaitītu fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā vai turējumā.
2. Tiek liegta tieša vai netieša pieeja līdzekļiem un saimnieciskiem resursiem ²⁶ X pielikumā uzskaitītajām fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām vai to labā."

²⁵ Šīs teksta daļas dažos gadījumos var nebūt piemērojamas (piem., pret teroristiem vērstu pasākumu gadījumā).

²⁶ Tiek ņemts vērā, ka vajadzīgo dokumentu iesniegšana un pārsūtīšana sarakstā iekļautai bankai nolūkā tos pēc tam nosūtīt personai, vienībai vai struktūrai, kas nav iekļauta sarakstā, lai tā veiktu atļautos maksājumus, nenozīmē to, ka līdzekļi tiek darīti pieejami.

83. Standarta formulējums pantam, kurā noteikti izņēmumi līdzekļu iesaldēšanai un pieejas liegšanai līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem varētu būt šāds ²⁷:

"1. Atkāpjoties nopanta (sarakstā iekļautu personu un vienību līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana), Y pielikumā uzskaitītajās tīmekļa vietnēs norādītās kompetentās iestādes var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai arī darīt tos pieejamus ar tādiem nosacījumiem, kādus tās uzskata par atbilstīgiem, ja tās ir konstatējušas, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:

- a) vajadzīgi, lai segtu X pielikumā uzskaitīto fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru un to atkarīgo ģimenes locekļu pamatizdevumus, tostarp maksājumus par pārtikas produktiem, īri vai hipotekāro aizdevumu, zālēm un ārstniecisko palīdzību, nodokļu, apdrošināšanas prēmiju un komunālo pakalpojumu maksājumus;*
- b) paredzēti vienīgi saprātīgu honorāru samaksai un atlīdzībai par izdevumiem, kas saistīti ar juridiskajiem pakalpojumiem;*
- c) paredzēti vienīgi komisijas maksai vai apkalpošanas maksai par iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu pastāvīgu parastu turēšanu vai pārvaldību;*
- d) vajadzīgi, lai segtu ārkārtas izdevumus, ar noteikumu, ka attiecīgā kompetentā iestāde pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai vismaz divas nedēļas pirms atļaujas piešķiršanas ir sniegusi pamatojumu, kāpēc tā uzskata, ka īpaša atļauja būtu jāpiešķir;*

²⁷ Ja tiek īstenotas obligātas ANO DP rezolūcijas (sk. 44. punktu), formulējums var būt jāpielāgo.

- e) *ir paredzēti, lai veiktu maksājumus tādas diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības vai tādas starptautiskas organizācijas kontā, kurai ar starptautiskiem tiesību aktiem ir noteikta imunitāte, vai lai veiktu maksājumus no šādas pārstāvniecības vai organizācijas konta – ciktāl šādi maksājumi ir paredzēti izmantošanai šīs diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības vai starptautiskās organizācijas oficiālajiem mērķiem* ²⁸;
- f) *vajadzīgi, lai nodrošinātu cilvēku drošību vai vides aizsardzību."*

Dalībvalstis informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo pantu.

2. *.. pantu (aizliegums sarakstā iekļautām personām un vienībām darīt pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus) nepiemēro iesaldētu kontu papildināšanai ar:*

- a) *procentiem vai citiem ieņēmumiem no minētajiem kontiem vai*
- b) *maksājumiem, kuri paredzēti līgumos, nolīgumos vai saistībās, kas noslēgtas vai radušās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem attiecināja šī lēmuma/regulas noteikumus, vai*
- c) *maksājumiem, kas noteikti ar tiesas, administratīviem vai šķīrējtiesas nolēmumiem, kas pieņemti kādā ES dalībvalstī vai izpildāmi attiecīgajā dalībvalstī, un*

ar noteikumu, ka visiem šādiem procentiem, citiem ieņēmumiem un maksājumiem turpina piemērot .. pantu (sarakstā iekļautu personu un vienību līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana)."

²⁸ Ciktāl ierobežojošie pasākumi var ietekmēt diplomātiskās pārstāvniecības un to darbiniekus, kuriem ir privilēģijas un imunitāte (jo īpaši gadījumos, kad viņiem ir konti sarakstā norādītajās bankās), ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar Vīnes konvencijas par diplomātiskām attiecībām 25. pantu ierobežojošo pasākumu rezultātā netiek apgrūtināta šādu pārstāvniecību un to darbinieku oficiālo pienākumu izpilde.

84. Standarta formulējums pantam par iesaldēto kontu kreditēšanu varētu būt šāds:

Reg.

"Ar ... pantu (aizliegums sarakstā iekļautām fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām darīt pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus) neliedz finanšu iestādēm vai kredītiestādēm, kas saņem līdzekļus, kurus trešās personas pārskaita sarakstā iekļauto personu, vienību vai struktūru kontos, veikt iesaldēto kontu kreditēšanu ar nosacījumu, ka jebkuri šādu kontu papildinājumi arī tiks iesaldēti. Finanšu iestādes vai kredītiestādes par šādiem pārskaitījumiem nekavējoties informē kompetentās iestādes."

85. Standarta formulējums īpašam pantam, kurā noteikti izņēmumi līdzekļu iesaldēšanai un pieejas liegšanai līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem gadījumos, ja uz šiem līdzekļiem vai saimnieciskiem resursiem attiecas tiesas, administratīvs vai šķīrējtiesas nolēmums, varētu būt šāds:

"Atkāpjoties no ... panta (sarakstā iekļautu fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana), Y pielikumā uzskaitītās dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas šķīrējtiesas nolēmums, kas ir pieņemts pirms dienas, kad ... pantā (sarakstā iekļautu fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana un aizliegums sarakstā iekļautām fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām darīt pieejamus līdzekļus un saimnieciskos resursus) minēto fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru iekļāva X pielikuma sarakstā, vai pirms vai pēc minētās dienas Eiropas Savienībā pieņemts tiesas vai administratīvs nolēmums, vai tiesas nolēmums, kas ir izpildāms attiecīgajā dalībvalstī;*
- b) līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos vienīgi, lai izpildītu prasījumus, kas izriet no šāda nolēmuma vai ko atzīst par spēkā esošiem ar šādu nolēmumu, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti piemērojamajos tiesību aktos un noteikumos, kuri reglamentē šādu prasījumu iesniedzēju tiesības;*
- c) lēmums nav par labu kādai X pielikumā norādītai personai, vienībai vai struktūrai;*
- d) šāda nolēmuma atzīšana nav pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.*

Kompetentā iestāde pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisiju informēs par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo pantu."

86. Standarta formulējums īpašam pantam, kurā paredzēts izņēmums attiecībā uz iepriekš noslēgtiem līgumiem, varētu būt šāds:

Atkāpjoties no ... panta (sarakstā iekļautu personu, vienību un struktūru līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana) un ar nosacījumu, ka X pielikuma sarakstā iekļautajai personai, vienībai vai struktūrai ir jāveic maksājums saskaņā ar līgumu vai nolīgumu, ko attiecīgā persona, vienība vai struktūra noslēgusi, vai saskaņā ar saistībām, kas minētajai personai, vienībai vai struktūrai radušās pirms dienas, kad attiecīgā persona, vienība vai struktūra ir iekļauta sarakstā, Y pielikumā uzskaitītajās tīmekļa vietnēs norādītās dalībvalstu kompetentās iestādes, ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstīgiem, var atļaut atbrīvot atsevišķus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja attiecīgā kompetentā iestāde ir konstatējusi, ka:

(i) līdzekļus vai saimnieciskos resursus X pielikumā minētā persona, vienība vai struktūra izmanto, lai veiktu maksājumu;

(ii) ar šo maksājumu nepārkāpj ... pantu (aizliegums līdzekļus vai saimnieciskos resursus darīt pieejamus sarakstā iekļautajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām);

1. iespēja – attiecīgā dalībvalsts par minēto konstatāciju un savu nodomu piešķirt atļauju pārējām dalībvalstīm un Komisijai paziņo vismaz [x nedēļas] pirms katras atļaujas piešķiršanas.

2. iespēja – attiecīgā dalībvalsts par minēto konstatāciju un katru piešķirto atļauju pārējām dalībvalstīm un Komisijai paziņo [x nedēļu laikā].

3. iespēja – attiecīgā dalībvalsts par šīm konstatācijām un par piešķirto atļauju skaitu un būtību pārējām dalībvalstīm un Komisijai paziņo [reizi x mēnešos].

87. Iespējams un vajadzības gadījumā pielāgojams formulējums īpašam pantam, ar kuru paredzētu izņēmumu attiecībā uz humānām vajadzībām un kuru iekļautu tikai tad, ja uzskatītu, ka faktiskie apstākļi valstī/režīmā, kuram piemēro sankcijas, attaisno šāda izņēmuma piemērošanu, varētu būt šāds:

Atkāpjoties no ... panta (sarakstā iekļauto personu un vienību līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana), ... pielikumā uzskaitītajās tīmekļa vietnēs norādītās dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut konkrētu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai darīt konkrētus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus pieejamus ar nosacījumiem, ko tās uzskata par atbilstīgiem, ja tās ir konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama humāniem mērķiem, piemēram, lai sniegtu humāno palīdzību vai atvieglotu tās sniegšanu, tostarp lai piegādātu medikamentus, pārtiku, nodrošinātu humānās palīdzības darbinieku un saistītas palīdzības piegādi vai evakuāciju no xxx.

Attiecīgā dalībvalsts pārējās dalībvalstis un Komisiju informē par jebkuru atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo pantu, četrās nedēļās no atļaujas piešķiršanas.

F. Klausula par atbrīvošanu no atbildības

Tāda īpaša panta formulējums, kurā iekļauta klauzula par atbrīvošanu no atbildības, varētu būt šāds:

1. *Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana vai atteikšanās līdzekļus vai saimnieciskos resursus darīt pieejamus, ja tā veikta labticīgi, pamatojot ar to, ka šāda rīcība ir saskaņā ar šo regulu, nerada nekādu atbildību fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām, kas to īsteno, vai to vadītājiem vai darbiniekiem, ja vien nav pierādīts, ka līdzekļi un saimnieciskie resursi iesaldēti vai aizturēti nolaidības dēļ.*

2. *Fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru rīcība nerada tām nekādu atbildību, ja tās nezināja un tām nebija pamatotu iemeslu uzskatīt, ka to rīcība būtu pretrunā šajā regulā izklāstītajiem pasākumiem.*

G. Klauzula par prasību nepiemērošanu

Iespējams, vajadzības gadījumā pielāgojams, formulējums pantam, kurā iekļauta klauzula par prasību nepiemērošanu, varētu būt šāds:

1. *Netiek izpildītas prasības saistībā ar jebkādu līgumu vai darījumu, kura izpildi tieši vai netieši, pilnīgi vai daļēji ietekmē pasākumi, kas piemēroti saskaņā ar šo regulu, tostarp prasības par atlīdzības saņemšanu vai citas šāda veida prasības, piemēram, prasības par kompensāciju vai garantijas nodrošinātas prasības, īpaši prasības pagarināt vai samaksāt jebkura veida galvojumu, garantiju vai atlīdzību, jo īpaši finanšu garantiju vai finanšu atlīdzību, ja tās iesniedz:*
 - a) *personas, vienības vai struktūras, kas ir uzskaitītas X vai Y vai Z pielikumā;*
 - b) *jebkura cita xxx persona, vienība vai struktūra, tostarp xxx;*
 - c) *jebkura persona, vienība vai struktūra, kas darbojas ar kādas a) un b) apakšpunktā minētās personas, vienības vai struktūras starpniecību vai tās uzdevumā.*
2. *Jebkurā tiesvedībā par prasības izpildi pienākums pierādīt, ka prasības apmierināšana nav aizliegta ar 1. punktu, ir personai, kas tiecas panākt minētās prasības izpildi.*
3. *Ar šo pantu neskar 1. punktā minēto personu, vienību un struktūru tiesības vērsties tiesā, lai izskatītu līgumsaistību neizpildes likumību saistībā ar šo regulu.*

H. Jurisdikcija

88. Standarta klauzula, ar ko nosaka, ciktāl ierobežojošie pasākumi būtu jāpiemēro situācijās, kad pastāv saikne ar ES, kā arī ar citiem starptautiskās sabiedrības locekļiem, varētu būt šāda:

Reg.

"Šo regulu piemēro:

- a) Savienības teritorijā, tostarp tās gaisa telpā;*
- b) dalībvalstu jurisdikcijā esošos gaisa kuģos un kuģos;*
- c) jebkurai personai Savienības teritorijā vai ārpus tās, kura ir kādas dalībvalsts valstspiederīgais;*
- d) jebkurai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Savienības teritorijā vai ārpus tās, kas ir inkorporēta vai dibināta saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem;*
- e) jebkurai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai attiecībā uz jebkādiem darījumiem, ko tās pilnīgi vai daļēji veic Savienībā."*

I. Pārkāpumi

89. Regulās, ar kurām paredz ierobežojošus pasākumus, ietver noteikumus attiecībā uz sankcijām, ko piemēro pārkāpumu gadījumā. Standarta formulējums šim punktam:

Reg.

- "1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām."*

2. *Pēc regulas stāšanās spēkā dalībvalstis par šiem noteikumiem nekavējoties paziņo Komisijai, kā arī paziņo tai par jebkuriem turpmākiem grozījumiem."*

90. Ir vēlams, lai ierobežojošos pasākumus īstenotu pēc iespējas drīzāk. Šajā nolūkā dalībvalstis iepriekšējā punktā minētos noteikumus cenšas ieviest 30 dienu laikā, ievērojot attiecīgās valstu procedūras. Dalībvalstis varētu arī apsvērt iespēju pieņemt automātiski piemērojamus valstu noteikumus, lai paredzētu sankcijas par to regulu pārkāpumiem, ar kurām īsteno ierobežojošus pasākumus.

J. Termiņa beigas/pārskatīšana

CD

91. Standarta formulējums termiņa izbeigšanas klauzulai autonomu ES sankciju gadījumā varētu būt šāds:

"Šo lēmumu piemēro... laikposmā. To periodiski pārskata. To atjauno vai atbilstīgi groza, ja Padome uzskata, ka tā mērķi nav sasniegti."

92. Standarta formulējums pārskatīšanas klauzulai autonomu ES sankciju gadījumā varētu būt šāds:

CD

"Lēmumu pārskata ... pēc tā pieņemšanas un turpmāk ik pēc To atceļ, ja Padome uzskata, ka tā mērķi ir sasniegti."

93. Standarta formulējums grozīšanas/atcelšanas klauzulai ANO Drošības padomes rezolūciju īstenošanas gadījumā:

CD

"Šo lēmumu attiecīgi groza vai atceļ saskaņā ar Drošības padomes konstatējumiem."

IV. Ierobežojošo pasākumu uzraudzība un izvērtēšana

94. ES ierobežojošo pasākumu efektivitāte – un arī ES reputācija – lielā mērā ir atkarīga no tā, vai ierobežojošos pasākumus īsteno un piemēro nekavējoties un bez izņēmumiem visās dalībvalstīs. Lai nodrošinātu adekvātus turpmākus pasākumus pēc ES lēmumiem piemērot ierobežojošus pasākumus, ir izveidota īpaša Padomes struktūra, lai dalītos pieredzē un izstrādātu labākās metodes ierobežojošo pasākumu ieviešanā un piemērošanā. Tādēļ Ārējo attiecību padomnieku darba grupa regulāri sanāk savā īpašajā "Sankciju sastāvā" (*RELEX/Sankcijas*), kuru pēc vajadzības paplašina, iekļaujot ekspertus no galvaspilsētām. darba grupas "*RELEX/Sankcijas*" sastāva pilnvaras ir šādas ²⁹:

- informācijas un pieredzes apmaiņa par konkrētu ES piemērotu ierobežojošu pasākumu režīmu īstenošanu;
- ierobežojošu pasākumu īstenošanas labākās prakses izstrādes veicināšana dalībvalstīs;
- visas pieejamās informācijas apkopošana, ja ir izteiktas aizdomas, ka mērķa valstis, personas un vienības apiet ES ierobežojošus pasākumus un citus starptautiski noteiktus sankciju režīmus, kas izraisa interesi ES;
- informācijas un pieredzes apmaiņa, tostarp vajadzības gadījumā ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, par tādu starptautisku sankciju režīmu īstenošanu, kuri izraisa interesi ES;
- palīdzības sniegšana, izvērtējot ierobežojošu pasākumu režīmu īstenošanas rezultātus un grūtības;

²⁹ "*RELEX/Sankcijas*" pilnvaras ir izklāstītas dokumentā 5603/04.

- uzskatu apmaiņa par veidiem un paņēmieniem, kā nodrošināt efektīvu ierobežojošu pasākumu režīmu, tostarp to noteikumu attiecībā uz humāno aspektu, pārvaldību;
 - visu atbilstīgo tehnisko jautājumu izpēti attiecībā uz ES ierobežojošo pasākumu īstenošanu.
- Darba grupa "*RELEX*/Sankcijas" sastāvā ir jo īpaši apzinājusi ES paraugpraksi, kā efektīvi īstenot finansiālos ierobežojošos pasākumus ³⁰.

95. Gan KĀDP tiesību aktos, gan EK regulās būtu jāparedz regulāra ziņošana par īstenošanas pasākumiem un piespiedu pasākumiem, ko veic dalībvalstis, lai ierobežojošie pasākumi dotu praktiskus rezultātus. Uzraudzībai ES mērogā būtu jādod iespēja nodrošināt konsekventāku izvērtējumu, vai ierobežojošajiem pasākumiem ir vēlamsais iespaids, lai tie būtu iedarbīgi. Tas ir būtiski autonomu pasākumu gadījumos, jo dod pamatojumu lēmumiem par vajadzību uzlabot juridiskos dokumentus un zināmā mērā – par lietderību uzturēt pasākumus spēkā.

³⁰ 8666/1/2008 REV 1.

I PIELIKUMS

Darba metožu ieteikumi ES autonomo sankciju izstrādei

Ierobežojoši pasākumi attiecībā uz trešām valstīm, personām vai vienībām ir būtisks ES ārpolitikas līdzeklis, ar ko sasniegt mērķus, kuri noteikti atbilstīgi kopējās ārpolitikas un drošības politikas principiem. Vispārīgi runājot, ierobežojoši pasākumi tiek piemēroti, lai panāktu izmaiņas politikā vai darbībā, ko veic attiecīgā valsts, valsts daļa, valdība, vienības vai personas. Tie ir preventīvi, nerepresīvi instrumenti, kuriem Eiropas Savienībai vajadzētu dot iespēju ātri reaģēt uz politiskiem pārbaudījumiem un notikumu pavērsieniem. Sankcijas būtu jāizmanto kā daļa no integrētas un vispārējas politikas pieejas, kurā būtu ietverts arī politiskais dialogs, papildu centieni un citi instrumenti. ES un tās dalībvalstīm būtu aktīvi un sistemātiski jāinformē par ES sankcijām, tostarp jāinformē valsts, kurai piemēro sankcijas, un tās iedzīvotāji.

Pasākumi būtu jāvērs uz politikas jomām un iespējām tās īstenot, kā arī uz personām, kas atzītas par atbildīgām tādas politikas vai darbību veikšanā, kuras likušas Eiropas Savienībai pieņemt lēmumu par sankciju noteikšanu. Šādiem mērķtiecīgiem pasākumiem būtu jāsamazina nevēlamas sekas tiem, kas nav atbildīgi par tādu politiku un darbībām, jo īpaši attiecībā uz valsts civiliedzīvotājiem vai likumīgām darbībām attiecīgajā valstī vai ar to. Tiesību aktos būtu skaidri jādefinē ierobežojošo pasākumu politikas mērķi un kritēriji. Tas Eiropas Savienībai dotu iespēju apzināt apstākļus, kad grozīt vai atcelt sankcijas. Pasākumi būs dažādi atkarībā no tajos noteiktajiem mērķiem un no tā, cik efektīvi būs iespējams minētos mērķus sasniegt konkrētos apstākļos, tādējādi atspoguļojot ES mērķtiecīgo un diferencēto pieeju.

Nosakot ierobežojošus pasākumus, ir jānodrošina cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, jo īpaši – tiesības uz taisnīgu tiesu un efektīvu tiesisko aizsardzību, nodrošinot pilnīgu atbilstību ES tiesu jurisprudencei. Paredzētajiem pasākumiem ir jābūt samērīgiem ar to mērķiem.

Lai ar ierobežojošiem pasākumiem efektīvi panāktu vēlamu politisko mērķi, ir būtiski nodrošināt to vienotu un konsekventu interpretāciju un efektīvu īstenošanu.

Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) vajadzētu būt vienam no galvenajiem sankciju režīmu izstrādātājiem un pārskatītājiem, un tam ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm, attiecīgām ES delegācijām un Komisiju būtu jāizstrādā saziņas un iesaistes darbības, kas saistītas ar sankcijām.

Priekšlikumi ierobežojošiem pasākumiem

1. Attiecībā uz tādām ES autonomām sankcijām, kas ir vērstas uz konkrētām valstīm, priekšlikumi ierobežojošiem pasākumiem, tostarp priekšlikumi iekļaušanai sarakstā vai svītrotšanai no tā, būtu jāiesniedz dalībvalstīm vai EĀDD. Šiem priekšlikumiem vajadzētu būt daļai no plašākas politikas pieejas, par ko vienojas Padome. Tos principā vajadzētu izplatīt ar *COREU* starpniecību, piemērojot pienācīgu klasifikācijas līmeni
2. Pēc tam priekšlikumu politiskie aspekti un plašāki kritēriji būtu jāpārrunā attiecīgā reģiona darba grupā, kurai palīdzētu EĀDD sankciju eksperti un Komisijas un Padomes Juridiskā dienesta eksperti. Attiecīgā gadījumā Politikas un drošības komiteja priekšlikumus pārrunās un attiecīgajām darba grupām dos politiskas ievirzes, proti, par turpmākām darbībām izvēlēto pasākumu veidu.
3. Attiecīgajā(-s) valstī(-īs) izvietoto misiju vadītāji tiks aicināti attiecīgā gadījumā sniegt padomus par ierobežojošu pasākumu priekšlikumiem vai papildu iekļaušanu sarakstā. Tāpat arī Komisijas dienesti tiks aicināti attiecīgā gadījumā sniegt padomus par konkrētiem pasākumiem, kas ietilptu Savienības kompetencē.
4. Visi ierosināto ierobežojošo pasākumu juridiskie, tehniskie un horizontālie aspekti būtu jāpārrunā Ārlietu padomnieku darba grupā. Vai nu EĀDD, vai Komisija apspriešanai Ārlietu padomnieku darba grupā iesniegs priekšlikumus attiecīgi Padomes lēmumam, ar ko nosaka ierobežojošus pasākumus, un Padomes regulai, ar ko definē konkrētus pasākumus, kas ietilpst Savienības kompetencē. Abus tiesību aktus būtu jāiesniedz Pastāvīgo pārstāvju komitejai, un Padomei tie būtu oficiāli jāpieņem vienlaikus vai ar pēc iespējas mazāku laika atšķirību.

Priekšlikumi iekļaušanai sarakstā

Identifikācijas pazīmes

5. Priekšlikumiem par iekļaušanu autonomā sarakstā vajadzētu būt skaidriem un nepārprotamiem. Tajos jo īpaši tiecas iekļaut pietiekamas ziņas (identifikācijas pazīmes), lai uzņēmēji un valsts iestādes (piemēram, bankas, konsulāti) varētu efektīvi īstenot lēmumu par iekļaušanu sarakstā, tiklīdz tas ir stājies spēkā. Identifikācijas informācija ir ļoti būtiska arī tāpēc, lai nodrošinātu, ka ierobežojoši pasākumi neskar personas un vienības, pret kurām tie nav vērsti. Attiecībā uz sarakstā ietvertām fiziskām personām, informācijā tiecas iekļaut jo īpaši vārdus (ja iespējams – arī oriģinālvalodā un ar atbilstīgu transliterāciju), tostarp pieņemtos vārdus, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību, pases un personas apliecības numuru, dzimumu, adresi, ja tā ir zināma, un darbības jomu vai profesiju. Attiecībā uz grupām, juridiskām personām vai vienībām šāda informācija ietver nosaukumu, reģistrācijas vietu un datumu, reģistrācijas numuru un uzņēmējdarbības vietu. Būtu jāmin arī sarakstā iekļaušanas datums. Turpmāk tekstā dots paraugs.
6. Galvenais atbildīgais par šādu identifikācijas pazīmju iesniegšanu ir priekšlikuma iesniedzējs. Citām delegācijām būtu jāpalīdz šajā procesā. Attiecīgā gadījumā tiks prasīti komentāri no attiecīgajā(-s) valstī(-s) izvietotās(-o) misijas(-u) vadītāja(-iem).

Iemesli iekļaušanai sarakstā

7. Priekšlikumos par iekļaušanu autonomā sarakstā būtu jāiekļauj individuāli un konkrēti iemesli katram ierakstam. Iemeslu nolūks ir pēc iespējas konkrētāk izklāstīt iemeslus, kāpēc Padome, īstenojot savu rīcības brīvību, uzskata, ka konkrētā persona, grupa vai vienība atbilst attiecīgajā tiesību aktā noteiktajiem kritērijiem, ņemot vērā pasākumu mērķus, kas izklāstīti minētā akta ievadpunktos.
8. Galvenā atbildība par šādu iemeslu norādīšanu ir priekšlikuma iesniedzējam. Citām delegācijām būtu jāpalīdz šajā procesā. Attiecīgā gadījumā tiks prasīti komentāri no attiecīgajā(-s) valstī(-s) izvietotās(-o) misijas(-u) vadītāja(-iem).

9. Iekļaušanas iemeslus galīgā redakcijā izstrādās Ārlietu padomnieku darba grupa, pamatojoties uz atbilstīgā reģiona darba grupā pārrunātajiem elementiem. Vajadzības gadījumā Ārlietu padomnieku darba grupa var lūgt atbilstīgā reģiona darba grupu sniegt papildu informāciju, lai nodrošinātu, ka iekļaušana sarakstā ir juridiski pārdomāta un pienācīgi pamatota.
10. Šiem iemesliem principā vajadzētu būt izklāstītiem, ja iespējams, atsevišķā tā tiesību akta pielikuma slejā, kurā iekļauts saraksts ar attiecīgām personām, grupām un vienībām, kurām piemēro ierobežojošus pasākumus. Kad akts būs publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*, šos iemeslus vajadzētu varēt darīt publiski pieejamus. Izņēmuma gadījumos, kad uzskatāms, ka iemesli iekļaušanai sarakstā nav piemēroti publicēšanai privātuma un drošības apsvērumu dēļ, šie iemesli būs jāpaziņo attiecīgajai personai, grupai vai vienībai.

Paziņojums par iekļaušanu sarakstā

11. Paziņojums par lēmumu un iemesliem, ar kuriem pamato iekļaušanu sarakstā, ir jāsniedz ar vēstules starpniecību, ja tas ir iespējams, vai ar paziņojuma publikāciju *Oficiālajā Vēstnesī* (C sērijā), kuru veic tajā pašā dienā, kad tiek publicēts attiecīgais tiesību akts, un kurā tiek norādīts, ka Padome, pamatojoties uz lūgumu, nosūtīs iemeslus iekļaušanai sarakstā. Pielikumā ir pievienots paziņojuma paraugs. Ar paziņojumu attiecīgās personas, grupas un vienības tiks informētas par to tiesībām iesniegt savus apsvērumus vai lūgumu pārskatīt Padomes pieņemto lēmumu, kā arī par to tiesībām saskaņā ar ES līgumu attiecīgajiem noteikumiem apstrīdēt Padomes lēmumu Vispārējā tiesā.

Apspriedes darba grupā

12. Ja vajadzīgs, kompetento darba grupu var papildināt ar ekspertiem no citām Padomes darba grupām.
13. Darba grupas apspriedes ir konfidenciālas. Tas ir jo īpaši svarīgi gadījumos, kad ar ierobežojošiem pasākumiem tiktu paredzēta aktīvu iesaldēšana. Būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu procesa konfidencialitāti, jo īpaši attiecībā uz priekšlikumu izplatīšanu.

14. Attiecīgās darba grupas priekšsēdētājs rīkos sanāksmes, ja un kad tas ir vajadzīgs; pēc apspriešanas darba grupā tās priekšsēdētājs, izmantojot klusēšanas procedūru, darba grupas līmenī varētu censties panākt ierosinātās iekļaušanas vai svītrošanas apstiprinājumu. Delegācijām būtu jādod pietiekami ilgs laiks, lai pirms apspriedēm izskatītu priekšlikumus, ņemot vērā apstiprinātās politiskās prasības, kas var būt priekšlikumu izveides grafika pamatā. Tiesību aktus par steidzami risināmu jautājumu var pieņemt ar rakstisko procedūru.

Pasākumu pārskatīšana

15. ES autonomo sankciju vai ES veiktu ANO sankciju papildinājumu pārskatīšanai vajadzētu būt regulārai, un tai būtu jāatbilst attiecīgajos tiesību aktos izklāstītajiem noteikumiem. Regulāriem sankciju režīmu novērtējumiem, ko ar EĀDD, Komisijas un misiju vadītāju palīdzību veic attiecīgā darba grupa un Ārlietu padomnieku darba grupa, būtu jādod iespēja, ņemot vērā notikumu gaitu, vajadzības gadījumā pasākumus pielāgot attiecībā uz tajos nospraustajiem mērķiem un to sasniegšanai paredzēto pasākumu efektivitāti.
16. Lai ar ierobežojošiem pasākumiem efektīvi panāktu vēlamos politiskos mērķus, ir būtiski nodrošināt to vienotu un konsekventu interpretāciju un efektīvu īstenošanu. Dalībvalstis informē cita citu par pasākumiem, ko veic saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem, un sniedz cita citai to rīcībā esošo attiecīgo informāciju saistībā ar minētajiem aktiem, jo īpaši ziņas par pārkāpumiem un izpildes problēmām, un valstu tiesu pasludinātajiem spriedumiem. Saskaņā ar attiecīgām juridiskām prasībām būtu jāsniedz informācija arī par tiem kontiem un summām, kas iesaldēti. Papildus minētajam dalībvalstis informē cita citu par visām atkāpēm, kas piešķirtas atbilstīgi tiesību aktos paredzētajām procedūrām. Komisija un EĀDD būtu pilnībā jāiesaista šajā procesā. Padomes Juridiskajam dienestam būtu jāinformē attiecīgā darba grupa un Ārlietu padomnieku darba grupa par visiem attiecīgiem ES tiesu spriedumiem.
17. Lai risinātu ar interpretāciju un īstenošanu saistītus jautājumus, dalībvalstīm un to ekspertiem būtu jāizmanto Ārlietu padomnieku darba grupas "Sankciju" sastāva izveidotais forums un neoficiālais tā dēvētais "Sankciju forums".

Lūgumu svītrot no saraksta apstrāde

18. Individuāli lūgumi par svītrošanu no saraksta būtu jāizskata, tiklīdz tie ir saņemti, saskaņā ar spēkā esošo tiesību aktu un ES paraugpraksi attiecībā uz ierobežojošu pasākumu efektīvu īstenošanu ³¹.
19. Padomes Ģenerālsekretariāts pieņems lūgumus par svītrošanu no saraksta. Visi apsvērumi vai lūgumi pārskatīt sarakstā iekļaušanu, pievienojot apliecinošus dokumentus, rakstiskā formā ir jānosūta Eiropas Savienības Padomei saskaņā ar pārskatīšanas procesu, kas paredzēts attiecīgajā sankciju režīmā un kas izskaidrots *Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā vai paziņojuma vēstulē gadījumā, ja ir zināma saņēmēja adrese.
20. Kad Padomes Sekretariāts saņem minētos lūgumus, tas nosūta tos kompetentajai atbilstīgā reģiona darba grupai izskatīšanai, pamatojoties uz iepriekšēju analīzi, ko sagatavojis EĀDD un Padomes Juridiskais dienests. Ārlietu padomnieku darba grupa apspriež juridiskos, tehniskos un horizontālos aspektus saistībā ar lūgumiem par svītrošanu no saraksta un ES atbildi uz tiem.

Iesaiste un saziņa

21. ES ierobežojošu pasākumu efektivitāte ir tieši saistīta ar to, vai trešās valstis pieņem līdzīgus pasākumus. Tāpēc principā ir vēlams sankcijas pieņemt saistībā ar ANO. Gadījumos, kad tas nav iespējams, būtu jācenšas gūt pēc iespējas plašāku starptautiskās sabiedrības atbalstu, lai izdarītu spiedienu uz valsti, kurai piemēro pasākumus.

³¹ 17. punkts dokumentā 8666/1/08.

22. Pieņemot autonomas sankcijas, ES ar iesaistes palīdzību būtu aktīvi jāmeklē sadarbības iespējas un, ja iespējams, jānodrošina, ka attiecīgās trešās valstis pieņem līdzīgus pasākumus, lai samazinātu aizstāšanas ietekmi un stiprinātu ierobežojošu pasākumu efektivitāti. Konkrēti kandidātvalstis būtu sistemātiski jāaicina saskaņot savus pasākumus ar pasākumiem, kurus nosaka ES. Papildus minētajam konsultācijās ar galvenajiem partneriem būtu regulāri jāiekļauj vienotas un konsekventas interpretācijas jautājums un efektīva ANO sankciju režīmu īstenošana. ES delegācijām būtu pilnībā jāiesaistās šajā procesā.
23. ES un tās dalībvalstīm būtu aktīvi un sistemātiski jāpaziņo par ES sankcijām, lai nodrošinātu, ka tās ir pamanāmas un ka tās neuztver nepareizi, jo īpaši – vietējie civiliedzīvotāji. Šāda saziņa arī nodrošinās to, ka pasākumiem būs pēc iespējas lielāka politiska ietekme. Kopējie vēstījumi būtu jāapspriež attiecīgajā ar konkrēto ģeogrāfisko apgabalu saistītajā darba grupā, par pasākumu tiesiskajām, tehniskajām un horizontālajām sekām konsultējoties ar Ārlietu padomnieku darba grupu.
-

Sarakstu paraugi, kuros uzskaita personas, grupas un vienības, uz ko attiecas ierobežojoši pasākumi

A. Saraksta paraugs, kurā uzskaita personas, uz ko attiecas ierobežojoši pasākumi

Uzvārds, vārds (ja iespējams – oriģinālvalodā un ar atbilstīgu transliterāciju):

Pieņemts vārds:

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta (pilsēta un valsts):

Valstspiederība:

Pases vai personas apliecības numurs (tostarp izdevējvalsts, izdošanas datums un vieta):

Dzimums:

Adrese (iela, nr., pasta indekss, pilsēta, valsts):

Darbības joma vai profesija:

Cita informācija (piemēram, tēva un mātes vārds, fiskālais numurs, telefona vai faksa numurs):

B. Saraksta paraugs, kurā uzskaita grupas un vienības, uz ko attiecas ierobežojoši pasākumi

Nosaukums:

Reģistrācijas vieta:

Reģistrācijas datums:

Reģistrācijas numurs:

Galvenā darbības vieta:

Papildu informācija:

PAZIŅOJUMA PARAUGS

Eiropas Savienības Padome

Padomes Lēmuma [*numurs*] [*datums*]³² pielikumā minētajām personām, vienībām un struktūrām tiek darīta zināma šāda informācija.

Eiropas Savienības Padome ir nolēmusi, ka personas, vienības un struktūras, kas iekļautas minētajā sarakstā, atbilst kritērijiem, kuri izklāstītipantā Padomes Regulā (EK) xxxx/200X (... gada ...) par³³, un tāpēc tās ar attiecīgo lēmumu ir iekļautas minētās regulas XX pielikumā. Minētajā regulā cita starpā ir paredzēts, ka visi līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi, kas pieder attiecīgajām personām, vienībām vai struktūrām, tiek iesaldēti un ka nekādi līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi netiek darīti tieši vai netieši pieejami šādām personām, vienībām vai struktūrām.

Attiecīgo personu, vienību un struktūru uzmanība tiek vērsta uz to, ka pastāv iespēja iesniegt pieteikumu kompetentām attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) iestādēm, kā norādīts regulas XX pielikumā minētajās tīmekļa vietnēs, lai iegūtu atļauju izmantot iesaldētos līdzekļus galveno vajadzību nodrošināšanai vai konkrētiem maksājumiem (sk. minētās regulas XX. pantu).

Attiecīgās personas, vienības vai struktūras var Padomei iesniegt lūgumu, pievienojot apliecinājuma dokumentus, ka lēmumu par viņu iekļaušanu minētajā sarakstā vajadzētu pārskatīt.

³² OV L

³³ OV L

Tādi iesniegumi būtu jāsūta uz šo adresi: *Council of the European Union, General Secretariat, DG C Coordination Unit, Rue de la Loi 175, B-1048 Brussels.*

Attiecīgo personu, vienību vai struktūru uzmanība tiek vērsta arī uz iespēju apstrīdēt Padomes lēmumu Eiropas Savienības Vispārējā Tiesā saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 275. panta 2. punktā un 263. panta 4. un 6. punktā.

II PIELIKUMS

Tāda ekipējuma saraksts, kuru varētu izmantot iekšējām represijām

Ekipējums (X) pantā minētajām iekšējām represijām

1. Šaujamieroči, to munīcija un piederumi:
 - 1.1 šaujamieroči, kuri nav iekļauti ES Kopējā militāro preču saraksta pozīcijās ML 1 un ML 2;
 - 1.2 munīcija, kas īpaši izstrādāta 1.1. punktā uzskaitītajiem šaujamieročiem, un tādiem ieročiem īpaši izstrādātas sastāvdaļas;
 - 1.3 tēmekļi, kuri nav iekļauti ES Kopējā militāro preču sarakstā.
2. Bumbas un granātas, kuras nav iekļautas ES Kopējā militāro preču sarakstā.
3. Transporta līdzekļi:
 - 3.1 transportlīdzekļi ar uzstādītiem ūdensmetējiem, kuri īpaši izstrādāti vai pielāgoti masu nekārtību novēršanai;
 - 3.2 transportlīdzekļi, kas īpaši izstrādāti vai pielāgoti, lai tos varētu turēt zem sprieguma, neļaujot uz tiem kāpt;
 - 3.3 transportlīdzekļi, kas īpaši izstrādāti vai pielāgoti, lai nojauktu barikādes, tostarp celtniecības iekārtas, kam uzstādīta aizsardzība pret lodēm;

- 3.4 transportlīdzekļi, kas īpaši izstrādāti cietumnieku un/vai aizturēto pārvadāšanai;
- 3.5 transportlīdzekļi, kas īpaši izstrādāti, lai izvietotu pārvietojamas barjeras;
- 3.6 sastāvdaļas transporta līdzekļiem, kuri norādīti no 3.1. punkta līdz 3.5. punktam un kuri īpaši izstrādāti masu nekārtību novēršanai.

1. piezīme. Šī pozīcija neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas speciāli izstrādāti ugunsdzēsības vajadzībām.

2. piezīme. Šī punkta 3.5. punkta nozīmē termins "transportlīdzekļi" ietver arī piekabes.

4. Sprāgstvielas un šāds ar tām saistīts ekipējums:

- 4.1 ekipējums un ierīces, kas īpaši paredzētas sprādzienu izraisīšanai ar elektriskiem vai neelektriskiem līdzekļiem, tostarp palaides sistēmas, detonatori, aizdedzinātāji, detonatora pastiprinātāji un detonējošās auklas, kā arī īpaši tādām ekipējumam un ierīcēm paredzētas detaļas, izņemot iekārtas un ierīces, kuras īpaši paredzētas īpašiem komerciāliem lietojumiem un kuras ar sprāgstvielu iedarbina vai darbina citas iekārtas vai ierīces, kas nav paredzētas sprādzienu izraisīšanai (piemēram, automašīnu gaisa spilvenu sūkņus, elektriskā pārsprieguma novadītājus ugunsdzēsībā izmantojamu ūdens smidzinātāju mehānismos);
- 4.2 lineāri griezējplādiņi, kuri nav iekļauti ES Kopējā militāro preču sarakstā;
- 4.3 citi spridzekļi, kuri nav iekļauti ES Kopējā militāro preču sarakstā, un šādas ar tiem saistītas vielas:
 - a) amatols;
 - b) nitroceluloze (kurā ir vairāk nekā 12,5 % slāpekļa);
 - c) nitroglīkols;
 - d) pentaeritrīta tetranitrāts (*PETN*);
 - e) pikrilhlorīds;
 - f) 2, 4, 6-trinitrotoluēns (*TNT*).

5. Turpmāk norādītais aizsargekipējums, kurš nav iekļauts ES Kopējā militāro preču saraksta pozīcijā ML 13:

5.1. bruņuvēstes, kas aizsargā pret lodēm un/vai dūrieniem;

5.2. bruņucepures, kas aizsargā pret lodēm un/vai šķembām, policistu ķiveres, policistu vairogus un bruņu vairogus.

Piezīme. Šo punktu nepiemēro:

- ekipējumam, kurš īpaši izstrādāts sporta nodarbībām;
- ekipējumam, kurš īpaši izstrādāts darba drošības prasībām.

6. Šaujamieroču lietošanas mācību simulatori, izņemot tos, kuri iekļauti ES Kopējā militāro preču saraksta pozīcijā ML 14, un tiem īpaši izstrādāta programmatūra.

7. Attēlu veidošanas iekārtas redzamībai tumsā un siltuma starojuma un attēlu pastiprinātāju lampas, kuras nav iekļautas ES Kopējā militāro preču sarakstā.

8. Žilešveida dzeloņstieples.

9. Kara naži, kaujas naži un durkļi, kuru asmens garums pārsniedz 10 cm.

10. Šajā sarakstā norādīto preču ražošanai īpaši izstrādātas iekārtas.

11. Īpaša tehnoloģija šajā sarakstā norādīto preču izstrādei, ražošanai vai lietošanai.
